ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 166 (4666) СУБОТА, 5 ВЕРЕСНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Долар: падіння з випередженням графіка

Ще з літа експерти лякали українців можливістю побиття доларом минулорічних курсових антирекордів. Однак про те, що вже на початку вересня на вивісках обмінок красуватиметься більше 9 гривень за «зелений», говорили хіба що найпесимістичніші економісти.

Та й вітчизняні політики і Нацбанк наввипередки запевняли, що економічних підстав для стрімкого зростання курсу немає. Але валюта не йняла віри: уже вчора за долар в Україні правили від 8,90 до 9,15, а подекуди навіть 9,20 (!) гривні. Цифри на обмінниках подекуди змінювались по кілька разів на день, однак придбати «бакси», хай і за такою майже неймовірною ціною, було складно. «Я обійшов шість обмінок у пошуках «зелених», але не знайшов у жодному. Щоправда, запитував, де не дорожче за 9 гривень, адже сподіваюсь, що це валютне божевілля тимчасове», — розповів киянин Дмитро.

СТОР. 6

Краще розпочати роботу пізніше, ніж взагалі не працювати

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Позачергове засідання 4 вересня

Позачергове засідання було скликано на вимогу фракції БЮТ. Зранку депутати від Партії регіонів не блокували парламентську трибуну, як обіцяли напередодні, але двері до президії було підперто кріслом. Утім, о 10 ранку сесію відкрито не було: Голова Верховної Ради Володимир Литвин перебував із робочою поїздкою на Кіровоградщині, його Перший заступник Олександр Лавринович захворів, а заступник Микола Томенко намагався терміново вилетіти з Криму до Києва.

Заступник голови фракції Партії регіонів Ганна Герман заявила: «Партія регіонів може закрити очі на будь-які порушення Регламенту. Хоча за Регламентом сесія повинна відкриватися о 10.00. Цього зроблено не було, всі інші кроки будуть порушенням Регламенту. І всі прийняті рішення можуть бути оскаржені у суді».

СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОРОТКО

❒ Унаслідок ДТП до лікарні потрапило вісім робітників ТОВ «Донвуглепостач» **(Укрінформ).**

❒ Влада Ялти не має наміру компенсувати організаторам «Льодового шоу «Ялта ICE» втрати, яких вони зазнають у зв'язку з необхідністю демонтажу ковзанки, **повідомила прес-секретар ялтинського міського голови Тетяна Агарова.**

❒ Кабінет Міністрів додатково спрямував 8,1 млн. гривень для забезпечення роботи державної установи «Соціальний контактний центр», **повідомляють «Українські новини».**

Битва за коньяк

У Новій Каховці 169 осіб затримано, 39 — у лікарні

Увечері 3 вересня у Новій Каховці під стінами ВАТ «АПФ Таврія», яке є одним із найвідоміших у країні виробників коньяку, сталася бійка. Близько 180 осіб у чорних масках намагалися проникнути до адміністративного приміщення агрофірми.

Як повідомляє прес-служба МВС, вони були у бронежилетах, із щитами, палицями, металевою арматурою, вибуховими пакетами, мали два травматичні пістолети, газові балончики та наручники. Їм протистояли особовий склад міліції не лише Нової Каховки, а й сусіднього Бориславського району, а також спецпідрозділ «Беркут» — загалом близько 150 працівників міліції.

СТОР. 4

Фото Віталія ДАНИЛЬЧЕНКА (УНІАН).

ПОДІЇ

Вода в Луганську може подорожчати

ТОВ «Луганськвода» має намір підвищити ціну на свої послуги. «Незважаючи на те, що за час роботи компанія скоротила на 7 відсотків споживання електроенергії і на 5% — втрати води, тариф, що діє, не покриває фактичних затрат підприємства на надані їм послуги», — каже гендиректор Віктор Маслак. Насамперед це обумовлено інфляцією і зростанням цін на електроенергію. Балансові збитки «Луганськводи» за сім місяців 2009 року становлять 22 млн. грн., а борги перед енергетиками зросли до 85 млн. грн. Віктор Маслак попросив профільну комісію обласної ради розглянути можливість підвищення тарифів на воду, і винести це питання на наступну сесію. На його думку, вартість послуг з водопостачання треба збільшити щонайменше на 20%, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

Дев'ятикласники розпочали навчання без підручників

Дев'ятикласникам тернопільських шкіл задовго до студентства доводиться осягати науку конспектування. Підручниками вони забезпечені лише на 10—15 відсотків, тож учителі викручуються, як можуть. Хтось використовує старі підручники чи роздруковує навчальні програми, хтось посилає учнів до Інтернету або просто просить конспектувати. Труднощі пов'язані з переходом на дванадцятирічне навчання. І хоча очільники Міносвіти обіцяли забезпечити підручниками усі школи до 1 вересня, та в область їх поки що надійшла лише п'ята частина, **передає наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

У Джанкої з отруєнням госпіталізовано 126 дітей

У зв'язку з отруєнням у місті Джанкої довелося госпіталізувати 126 дітей (віком від 1,9 до 7 років) з вісьми місцевих дитсадків. Про це **повідомляла прес-служба МОЗ України** на момент верстки номера. Перша дитина потрапила до стаціонару Джанкойської інфекційної дитячої лікарні позавчора. У всіх малят різні прояви отруєння: підвищення температури, понос і блювота. Попередній діагноз — гастроентероколіт. На місці події працює урядова комісія на чолі з міністром охорони здоров'я Василем Князевичем. Усі діти оглянуті фахівцями, медична допомога надається у повному обсязі.

До розслідування ситуації й ліквідації спалаху інфекції залучено фахівців МОЗ України, установ охорони здоров'я АР Крим, МОЗ АР Крим, Кримської республіканської СЕС, СЕС міста Джанкоя, Джанкойської РДА і міськвиконкому. Джанкойською міжрайонною прокуратурою порушено кримінальна справа за фактом.

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ!

***Сергій ПРИГОДСЬКИЙ:* «Ми підкорили кризу власним інтересам, хочемо випереджати конкурентів, бути лідерами у своїй галузі»**

Красивий, високоякісний керченський емальпосуд не тільки завоював симпатії вітчизняного покупця, а й упевнено освоює експортний ринок.

СТОР. 10

Я ВАМ ПИШУ...

Возять повітря за неймовірною ціною

Недавно вкотре прочитав повідомлення про збитковість залізничних пасажирських перевезень. На мій погляд, однією з головних причин цього є тарифна політика.

Бездумне підвищення цін на проїзд спричиняє зворотний ефект. Незаможні люди не мають можливості їздити. Не так давно я подорожував потягом Чернігів-Москва. У вагоні було по дві особи в купе. Яка ж вартість квитків здатна окупити потяг і хто в змозі їх придбати?

На мою думку, і школяреві зрозуміло, що ціна регулюється співвідношенням попиту та пропозиції, а не порівнянням вартості проїзду з європейською. І, якщо пропозиція значно перевищує попит, ціна має знижуватися. Причому робити це треба оперативно і постійно, виходячи з кон'юнктури, що змінюється. Інакше залізниця так і возитиме повітря за неймовірною ціною, за свій рахунок.

А. ЄМЕЛЬЯНОВ.

Чернігів.

Між представниками влади треба налагодити ефективний діалог

Учора, перебуваючи з робочою поїздкою на Кіровоградщині, Голова Верховної Ради Володимир Литвин побував у Державній льотній академії. Тут уже понад 55 років готують і здійснюють перепідготовку спеціалістів для цивільної авіації. Більш як за півстоліття в академії підготували 110 тисяч авіаспеціалістів. З них близько 4 тисяч іноземних громадян із 66 країн. Випускники академії літають на всіх континентах земної кулі. І нині у вузі навчають льотного ремесла за десятьма спеціалізаціями та спеціальностями. Тож не дивно, що Державну льотну академію називають гордістю Кіровоградщини.

Голова Верховної Ради спробував власноруч керувати крилатим — щоправда, на тренажері (**на знімку**). За таким штурвалом тренуються не лише студенти, а й практикуючі аси з різних куточків землі. Поділившись своїми враженнями з журналістами, глава парламенту зауважив, що літаками керувати набагато простіше, ніж Верховною Радою. Адже пілоти справляються з надійною технікою, яка ніколи не підводить. «Тут, маючи певний рівень професіоналізму, можна бути впевненим у тому, як ти працюєш, — сказав Володимир Литвин. — У парламенті ж неможливо прогнозувати, як поведуться ті чи інші фракції, а точніше — їхні лідери».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Володимир Литвин відзначив, що льотна академія — єдиний в Україні заклад, де готують пілотів-практиків, тож потрібна державна допомога, щоб курсанти могли навчатися на належному обладнанні.

Однак, незважаючи на певні труднощі, в льотній академії все ж готують фахівців високого рівня. Переконатись у цьому глава парламенту зміг, спостерігаючи за повітряними трюками, які у небі виконав кіровоградський ас. У рамках візиту Голова Верховної Ради поспілкувався з курсантами. Охочих послухати представника влади зібралася повна зала. За словами другокурсника Євгена, високоповажні гості тут бувають нечасто. Студент каже, якби мав змогу звернутися до глави парламенту, сказав би лише одне: «Нехай йому стане сили навести лад у країні». Виступаючи перед студентами, Володимир Литвин відзначив особливу роль льотної академії в українській системі освіти й пообіцяв усіляко сприяти тому, щоб курсанти вчилися підкорювати небо не тільки на тренажерах.

Спілкуючись із кіровоградською пресою, Володимир Литвин наголошував на ажіотажі, який виник з приводу зустрічі глави парламенту з главою держави, що відбулася днями. Мовляв, спілкування між представниками влади є нормальною і природною справою. Проблема в тому, що в Україні такий діалог відсутній. Як сказав Голова Верховної Ради, найближчим часом про налагодження такого діалогу і не йтиметься. Бо нині триває протистояння двох представників влади. «Йде війна без правил, — сказав Володимир Литвин. — У ній вже перейшли на особистості». За таких обставин, підкреслив глава парламенту, сутички не уникнути, і розпочатися вона може ще до другого туру президентських виборів. Адже ніхто не захоче визнавати своє друге місце. Щоб згладити ситуацію, Володимир Литвин як компроміс укотре запропонував спеціальне засідання Верховної Ради за участю всіх керманичів країни. Нині ж діалог ведеться переважно в ефірах ток-шоу, підкреслив він.

Коментуючи чергове блокування трибуни, Володимир Литвин сказав, що працюючий парламент не потрібен передусім рейтингоносцям. Він поінформував, що має намір у наступний понеділок на засіданні погоджувальної ради оприлюднити власний проект постанови, яка передбачає автоматичне призупинення нарахування заробітної плати народним депутатам у разі блокування парламентської трибуни.

Відповідаючи на запитання журналістів, Голова Верховної Ради знову прокоментував українсько-російські відносини, запевнивши, що розмови, які ведуться довкола цього питання, це лише нагнітання обстановки в рамках передвиборних технологій.

Надія СМІЯН.

* * *

Крім того, в інтерв'ю місцевому телебаченню Голова Верховної Ради України Володимир Литвин повідомив, що зареєстрував днями три проекти постанов, які спрямовані на забезпечення соціальних прав громадян та дотримання державою соціальних гарантій для підтримання достатнього прожиткового рівня, насамперед, малозабезпечених громадян.

Проект першої постанови, за його словами, передбачає введення мораторію на підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги для населення (до 1 січня 2011 року).

Проект другої Постанови «Про державне регулювання цін на споживчі товари, які мають суттєве соціальне значення для населення» має на меті підтримання купівельної спроможності громадян в умовах зростання цін, а також стабілізацію цінової ситуації на споживчому ринку в період фінансово-економічної кризи.

Третій проект передбачає недопущення порушень прав на працю та оплату праці в кризових умовах. У ньому керівник українського парламенту пропонує заборонити зупиняти виробництво, скорочувати чисельність працівників підприємств, зменшувати розмір заробітної плати, примушувати працівників оформлювати відпустки без збереження заробітної плати. Проектом також пропонується Кабінету Міністрів та Фонду державного майна у разі виявлення фактів порушення трудових прав працівників приватних підприємств вживати заходів щодо розірвання договорів купівлі-продажу та повернення приватних об'єктів у державну власність.

Прес-служба Верховної Ради України.

Олександр Лавринович: «Потреби у такому екстремальному засіданні немає»

У Верховній Раді України вже вкотре можна буде побачити нехтування обов'язків, які має виконати Кабінет Міністрів і його правляча більшість, щодо підвищення в Україні мінімальних соціальних стандартів. Звичайно, що без цього жодне інше питання парламент не розглядатиме. Про це заявив Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Лавринович позавчора в ефірі радіо «Мелодія», коментуючи ймовірний перебіг подій і перспективи роботи парламенту.

О. Лавринович наголосив на важливості та першочерговості розгляду питання щодо вимог Партії регіонів до уряду та проурядової більшості діяти відповідно до чинного національного законодавства та підвищити в країні рівень мінімальних зарплат та пенсій.

На переконання Першого заступника глави парламенту, «то речі, далекі від законотворення та здорового глузду, коли фракція пропонує скликати позачергове пленарне засідання, коли ще не було жодного пленарного засідання, коли планується розглянути 41 законопроект, розуміючи, що пропонуються ті проекти законів, яких не існує навіть у природі, або ті, які були надіслані до Верховної Ради і відкликані Кабінетом Міністрів. Вочевидь, що потреби у такому екстремальному засіданні немає».

До того ж він зауважив, що ініціатори цього позачергового засідання «могли ставити ці питання будь-коли і вирішувати їх, якби справді було бажання, а не бажання зробити такий фестиваль. Ці фестивалі коштуватимуть рівно стільки, скільки потрібно витратити на підвищення мінімальних зарплат і пенсій, вирішивши те питання, на чому наполягає фракція Партії регіонів».

Прес-служба Першого заступника Голови Верховної Ради України.

Краще розпочати роботу пізніше, ніж взагалі не працювати

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Позачергове засідання 4 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У свою чергу, голова Комітету з питань правової політики Микола Міщенко зауважив, що БЮТ не міг передбачити таку ситуацію, що одразу все керівництво парламенту буде відсутнє. Розраховували, що позачергове засідання відкриє О. Лавринович, але всі ми під Богом ходимо і можемо захворіти. Тому довелося терміново викликати з Криму М. Томенка.

О 10.20 заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко відкрив позачергове засідання парламенту. У сесійному залі зареєструвався 241 народний депутат. І парламент запрацював у нормальному режимі. Микола Томенко заявив: «Те, що ми розпочали сесію о 10.20, це краще, аніж взагалі місяць не працювати парламенту».

Депутати ратифікували Протокол про збереження і стале використання біологічного та ландшафтного різноманіття до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат, підписану в Києві 22 травня 2003 року. Цей Протокол є складовою частиною Карпатської конвенції, спрямованої на призупинення деградації біо- та ландшафтного різноманіття Карпат, невиснажливого використання природних ресурсів, вирішення гострих екологічних проблем регіону.

У другому читанні та в цілому прийнято законопроект про внесення змін до закону «Про службу в органах місцевого самоврядування», внесений Кабінетом Міністрів. Метою прийняття цього законопроекту є підвищення рівня відповідальності посадових осіб місцевого самоврядування за порушення вимог Закону України «Про боротьбу з корупцією» та присяги посадової особи місцевого самоврядування. Документом передбачається, що громадяни України, які вперше приймаються на службу в органи місцевого самоврядування, у день прийняття відповідного рішення складають присягу.

Деякі законопроекти, які було включено до порядку денного, не було підготовлено до розгляду профільними парламентськими комітетами.

Головуючий **Микола Томенко** оголосив перерву для консультацій керівників фракцій.

Депутати-регіонали знову заблокували парламентську трибуну, аргументуючи це непідготовленістю винесених на розгляд законопроектів. Позицію біло-блакитних оприлюднила на брифінгу Ганна Герман. Партія регіонів і надалі наполягала на розгляді законопроектів про підвищення соціальних стандартів — мінімальної зарплати та пенсії. Натомість присутній у парламенті Перший віце-прем'єр-міністр Олександр Турчинов звинуватив політичних опонентів у блокуванні розгляду законопроектів, які мають на меті вдосконалити діяльність органів місцевого самоврядування, чого якраз і очікують регіони. За його словами, із пакета з 40 законопроектів комітетами вже підготовлено 31, проте депутати-регіонали блокують законотворчу роботу і на рівні парламентських комітетів. На погоджувальній раді лідери фракцій не змогли досягнути компромісу, вимогу Партії регіонів — негайно розглянути законопроект про соціальні стандарти — підтримали лише комуністи. Головуючий закрив позачергове засідання Верховної Ради. М. Томенко повідомив, що під час погоджувальної ради було досягнуто домовленості, що кожна фракція і уряд делегує своїх представників до робочої групи з доопрацювання вищезгаданих законопроектів. «Сподіватимемося, що 8 числа знайдемо взаєморозуміння з цього питання», — сказав М. Томенко. Наступне пленарне засідання парламенту має відбутися у вівторок, 8 вересня.

Після закриття засідання заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко на брифінгу відзначив як позитив те, що парламент зміг ухвалити за день хоча б два законопроекти в цілому, і закликав представників від усіх фракцій працювати над узгодженням законопроекту щодо зростання соціальних стандартів у складі робочої групи, щоб виробити компромісний варіант. «Але цей компромісний варіант — закон про збільшення мінімальних зарплат і пенсій має бути узгоджений із внесенням змін до держбюджету і погоджуватися з урядом», — наголосив М. Томенко. Його подальший прогноз не вельми оптимістичний: вочевидь, роботу парламенту буде заблоковано і наступного тижня. «На сьогоднішній день я не бачу можливості, щоб у вівторок Верховна Рада стартонула з позитивної ноти і розглядала законопроект за законопроектом, — сказав М. Томенко. — Я не бачу поки що готовності опозиції діяти так, щоб парламент працював у нормальному режимі. Альтернатив небагато — або Верховна Рада працює і розглядає всі законопроекти, у тому числі і про соціальні стандарти, і не блокується трибуна. Альтернатива друга — якщо цей парламент вичерпав усі аргументи напередодні президентської виборчої кампанії, треба просити Партію регіонів написати 150 заяв і розпустити парламент». Заступник глави парламенту також запропонував запровадити відповідальність за блокування роботи сесії: якщо фракція приймає рішення про блокування, то вона мусить компенсувати бюджет Верховної Ради за втрачену роботу упродовж дня. У свою чергу, член бюджетного комітету ВР, депутат від Партії регіонів Володимир Макеєнко повідомив, що бюджетний комітет розгляне на своєму засіданні 8 вересня другий законопроект Партії регіонів про підвищення соцстандартів. За його словами, цей документ уже зареєстровано в парламенті, його називають компромісним, тому що там інші терміни підвищення соцстандартів. Якщо раніше регіонали пропонували підвищити зарплати і мінімальну пенсію з 1 липня 2009 р., то тепер — з 1 вересня 2009 року.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергея КОВАЛЬЧУКА.

Регіонали продовжуватимуть вимагати підвищення соціальних стандартів

Фракція Партії регіонів і надалі відстоюватиме прийняття законопроекту про підвищення мінімальної зарплати і пенсії та використовуватиме всі заходи, передбачені законодавством України. Про це йшлося на засіданні опозиційного уряду.

Жодна з пропозицій біло-блакитних стосовно забезпечення життєдіяльності країни за різними напрямками не була почута ні Кабінетом Міністрів, ні Президентом, заявив лідер регіоналів Віктор Янукович **(на знімку)**, передає пресслужба Партії регіонів.

«Наші рішення були спрямовані на подолання економічної кризи, на вирішення тих проблемних питань, які є в енергетичному секторі економіки, соціальній сфері», — зазначив лідер регіоналів.

Народний депутат, міністр праці і соціальної політики в опозиційному уряді Михайло Папієв закликав тих представників коаліції, які не голосували минулого вівторка за підвищення соціальних стандартів, скласти звіт перед українськими громадянами, «як вони насміхаються над долею найбідніших верств населення і як виконують свої передвиборні обіцянки».

Нині, за його словами, всі офіційні дані й саме життя громадян свідчать, що на нинішню заробітну плату та пенсію люди можуть купити товарів народного споживання, продуктів харчування й послуг у два з половиною рази менше, ніж торік.

«Безпрецедентне явище відбулося в Україні, коли урядом було заморожено розмір заробітної плати та пенсії на тлі стрімкого зростання інфляції», — відзначив народний депутат.

Опозиційний уряд розглядав і питання щодо постачання газу і функціонування НАК «Нафтогаз України». Заступник голови Партії регіонів, міністр палива та енергетики в опозиційному уряді Юрій Бойко зазначив: «Корупційні зв'язки між представниками уряду і декількома гравцями на ринку нафтопродуктів призвели до того, що сьогодні вартість нафтопродуктів завищена». Зокрема, наголосив він, в умовах, коли ціна на нафтопродукти в Європі зменшується, у нас — навпаки.

«Продовження реалізації ганебного, на наш погляд, договору від 15 січня 2009 року стосовно постачання газу в країну призвів до масової зупинки наших підприємств, і передусім — хімічної галузі. Скажімо, вхідна ціна на кордоні від «Газпрому» на сьогодні є 198 доларів, а нашим підприємствам цей газ продають по 315 доларів. Це приблизно в 1,5 разу більше, ніж вартість газу для Європи, і в 4 рази більше, ніж вартість газу для підприємств у Росії», — повідомив Ю. Бойко. Отже, конкурувати на рівних із цими підприємствами наші українські виробники не можуть.

Коментуючи заяву прем'єра про те, що Україна підвищуватиме ціну за транзит газу своєю територією, народний депутат сказав: «Нині наша країна отримує газ за ціною на 20 відсотків вищою, ніж Європа, а вартість транзиту в нас в тричі нижча, ніж у найближчого нашого сусіда в Європі — Словаччини. Тож ви можете самі дійти висновку... Справедлива ціна вартості транзиту сьогодні така, як в тієї само Словаччини — це 3,5 долара, а не 1,7, як у нас».

«Я цілком упевнений, що намагання чинної влади черговий раз обдурити український народ, маніпулювати громадською думкою зараз вже не пройде», — наголосив Віктор Янукович.

Фото Сергія АНИЩЕНКА (Укрінформ).

Хто відповідає за севастопольську землю? Вирішить суд

Після багатомісячних взаємних усних і через пресу обвинувачень міськради і міськдержадміністрації (одне одному пригадували сотні гектарів сільгоспугідь і десятки тисяч гектарів лісу, багатотисячні доларові хабарі за «проштовхування» на сесіях земельних питань) у «розбазарюванні і розкраданні головного міського ресурсу» сторони вирішили перевести конфлікт в юридичне русло.

21 серпня голова СМДА Сергій Куніцин підписав розпорядження «Про заходи щодо регулювання повноважень з питань земельних правовідносин». З посиланнями на норми Земельного кодексу, укази Президента, у документі приписано відповідним підрозділам міськдержадміністрації приймати від громадян заяви щодо вибору місця розташування земельних ділянок, протягом тижня розсилати копії у відповідні органи для формування папки матеріалів вибору, а Севастопольському головному управлінню Держкомзему — готувати проекти розпоряджень СМДА із земельних питань.

У перекладі з бюрократичної на розмовну мову це означає: надалі всіма справами «земельної» тематики займатиметься міськдержадміністрація, а не міськрада, як досі.

Керівництво міськради через свою прес-службу 3 вересня повідомило севастопольцям «про подання в окружний адміністративний суд Севастополя позову про визнання протиправним і скасування розпорядження Севастопольської міської держадміністрації від 21.08.09 № 640-р «Про заходи з регулювання повноважень з питань земельних правовідносин».

Через кілька годин після того, як лист від міськради одержали редакції ЗМІ, в Інтернеті оприлюднили думку голови СМДА: «Читаю всі останні заяви прес-служби міськради, зроблені від імені Валерія Саратова, і розумію — почалася виборча кампанія. Тепер усі будуть борцями «за правду», «за бюджет», «за екологію», «за російську мову», «за землю»...

За оцінкою Сергія Куніцина, внаслідок «депутатських щедрот» «розбазарювання державних земель» за останні два—три роки стало скарбниці в 300 мільйонів гривень. Не обминув увагою голова виконавчої влади і те, що депутатське «земельне свавілля зводить нанівець генеральний план розвитку міста, заважає організації законних земельних аукціонів».

Сподівання голови міськради на те, що «рішення адміністрації із земельних питань скасовані або будуть скасовані» Сергій Куніцин прокоментував так: «Усі ці «фантазії» пояснюються просто: прагненням зберегти «тіньовий» ринок землі, монополізувати право розпоряджатися землею регіону, у тому числі, в обхід закону, державними землями, вкотре обмовити перед севастопольцями міську адміністрацію, виставити себе таким Бетменом, борцем за народ».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Як уникнути «другої хвилі» економічної кризи

Під такою назвою учора відбулося засідання «круглого столу» за участю президента Українського союзу промисловців і підприємців народного депутата Анатолія КІНАХА *(на знімку)*, ***провідних підприємців, лідерів громадських об'єднань з усіх регіонів України, представників центральних та місцевих органів влади та інших.***

Як повідомили «Голосу України» у прес-службі УСПП, учасники заходу обговорили необхідні кроки для подолання кризових явищ в економіці, вплив дій уряду на стан малого та середнього бізнесу, ініціативи, що готуються парламентаріями, та їх наслідки для суб'єктів господарювання. Як заявляють промисловці і підприємці, стан економіки України не дає підстав для оптимістичних прогнозів до кінця року. Адже індекс промислового виробництва за сім місяців становив 69,6 відсотка проти аналогічного періоду минулого року, експорт товарів та послуг знизився на 43,6, а імпорт — на 51,3 відсотка порівняно з першим півріччям минулого року.

Як і раніше, вкрай негативний вплив на економіку справляє непрогнозована валютно-курсова політика. Монетарні інструменти держави використовуються не для стимулювання економічного розвитку, а для покриття дефіциту бюджету.

Показові декларації з боку уряду щодо підтримки низки галузей промисловості залишаються лише формальністю, запевняють промисловці. Реальний сектор економіки практично не відчув підтримки з боку держави. Мораторій на перевірки контролюючих органів став гучною ініціативою, але бажаного ефекту для бізнесу так і не дав, адже не поширюється на податкові органи.

Критичною стала ситуація в малому підприємництві: не встиг малий бізнес розібратися із внесками до Пенсійного фонду для спрощенців, як істотно погіршились умови адміністрування ПДВ. Потім підприємці отримали рахунки за комунальні послуги з абсурдним, на їх переконання, підвищенням тарифів. На довершення їх чекав сюрприз із новими орендними ставками на комунальне майно та на землю.

Промисловці та підприємці закликають всі політичні й громадські формування, владні структури до консолідації зусиль з реалізації дієвих заходів щодо підтримки економічного розвитку, що напрацьовані антикризовою радою об'єднань промисловців, підприємців і роботодавців.

САМОВРЯДУВАННЯ

У Чернігова є чого повчитися

Чернігів відвідала делегація Рівненської міської ради. Представники місцевого самоврядування вирішили ознайомитися з досвідом сталого забезпечення теплом, гарячою водою протягом багатьох років мешканців обласного центру. На прес-конференції 2 вересня гості позитивно оцінили діяльність міськвиконкому, депутатського корпусу в цьому напрямі. Вони повідомили, що тепер за прикладом Чернігова у Рівному теж дано згоду на передачу в оренду підприємств, які забезпечують теплопостачання міста. Депутати переконалися, що в такий спосіб досягається бажаний ефект: населення має безперебійне постачання гарячої води навіть улітку.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Мовчання соціологів

Традиційно 1 вересня в країні розпочинається не тільки новий навчальний рік, а й новий політичний сезон. Це пов'язано з тим, що саме у вересні починається чергова сесія парламенту.

Одначе цього року є відмінності: попри літні відпустки лідери громадської думки постійно перебували в центрі уваги засобів масової інформації. Окрім цього, народні обранці кілька разів збиралися на позачергові сесії. Відтак нова сесія фактично стала продовженням давно започаткованої політичної гри. Партія регіонів традиційно заблокувала трибуну і не було прийнято жодного рішення. За схожим сценарієм пройшло і вчорашнє позачергове пленарне засідання.

Саме тому Голова Верховної Ради Володимир Литвин намагається шукати нестандартні рішення, щоб змусити народних обранців займатися своєю безпосередньою роботою — законотворенням. Водночас він переконує і главу держави, і прем'єра, і лідера опозиції провести спільну розмову про ситуацію в країні, зокрема в економіці.

Проте, схоже, з наближенням президентських перегонів майбутні суперники не вельми поспішають до відвертості. Тим паче кожен з них сподівається, що громадяни приймуть рішення проголосувати саме за нього. Не дивно, що майже кожен з них найняв для проведення президентської кампанії команди американських політтехнологів. Днями про появу американських фахівців у штабі Юлії Тимошенко повідомило інтернет-видання «Українська правда». За твердженнями автора публікації, вони торік працювали в команді Барака Обами. І все-таки є одна цікава деталь: мовчання соціологів. За традицією, на старті політичного сезону вони мали б оприлюднити рейтинги головних претендентів на президентське крісло. Проте не поспішають поділитися своїми дослідженнями, хоча місяць тому соціологи вирішили об'єднатися в один пул. А це свідчить про те, що постійні чвари на політичному олімпі уже набридли всім. З другого боку, схоже, друга хвиля економічної кризи, яку пророкували на жовтень, розпочалася на місяць раніше. Тож громадянам не до жиру, не до сміху і не до претендентів на президентську булаву. А тому можна дійти висновку: спрогнозувати вибір українців у січні 2010 року сьогодні вкрай важко. І перемогти може в президентських перегонах будь-хто.

Володимир КОРОЛЮК.

У серпні 2009 року «Голос України» опублікував такі закони

5 серпня, № 144

Закон України «Про ратифікацію Угоди про позику (Проект покращення автомобільних доріг та безпеки руху) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку», № 1614-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей проведення заходів з фінансового оздоровлення банків», № 1617-VI.

8 серпня, № 147

Закон України «Про оптові ринки сільськогосподарської продукції», № 1561-VI.

12 серпня, № 149

Закон України «Про наукові парки», № 1563-VI.

У Харкові відкрито інформаційний центр з питань євроатлантичної інтеграції та миротворчої діяльності України *(Укрінформ)*

Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» розрахувалася з російським «Газпромом» за постачання газу в серпні, повідомляє прес–служба «Нафтогазу України» *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Хлопчик уколов трирічну дівчинку інфікованим шприцем

У Чернігові порушено кримінальну справу за фактом неналежного виконання працівниками дошкільного навчального закладу № 45 обов'язків щодо охорони життя та здоров'я дітей. Річ у тім, що вихованець цього дитсадка під час прогулянки витяг з-під паркана використаний шприц і вколов ним трирічну дівчинку. Як з'ясувалося, шприц мав залишки крові, ураженої ВІЛ-інфекцією. Тож нині дівчинка проходить місячний курс лікування. Прокуратура ж перевіряє безпечність умов перебування в усіх дитячих закладах міста.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Усі на боротьбу з борщівником!

Від цієї красивої гігантської рослини (висота сягає 5 метрів, а товщина стебла — 10 см) з білими квітами та різьбленим листям постраждало чимало мешканців Тернопільщини. Опіки від контакту з борщівником погано загоюються.

Тим часом борщівник стрімко поширюється областю: росте вздовж узбіч доріг, на берегах річок, на занедбаних пасовищах. Цю рослину називають супутником занепаду... Тернопільська облдержадміністрація протидіє небезпеці. Санітарно-епідеміологічним службам доручено провести роз'яснювальну роботу через ЗМІ. В обласному, районних та місцевих бюджетах на 2010—2012 роки будуть передбачені кошти для закупівлі гербіцидів. До боротьби з небезпечною рослиною залучено також службу автомобільних доріг, управління АПК, лісового та мисливського господарства.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Ушанували пам'ять загиблих

Луганщина відзначила річницю визволення від німецько-фашистських загарбників. Окупанти прийшли сюди у липні 1942 року. Хазяйнували в основний частині області всього 6—8 місяців. Але за цей час нацистами було вбито майже 100 тис. осіб, більш як 70 тис. мешканців вивезено на примусові роботи до Німеччини. Народному господарству було завдано величезного збитку. Тільки у вугільній промисловості знищено більше 500 шахт, які давали 40 млн. тонн вугілля щорічно. Спалено і зруйновано 2,5 тис. виробничих приміщень і близько 5 тис. житлових будинків.

Після розгрому німецького угруповання під Сталінградом радянські війська розгорнули широкомасштабний наступ по всьому фронту. Під час наступальної операції 16 січня 1943 року було визволено Мілове, 18 січня — Троїцьке, 20 січня — Біловодськ і Станицю Луганську. 14 лютого 1943 року вигнали останнього фашиста з Луганська, окупація якого тривала 212 днів. До березня 1943-го було визволено 29 районів області, а у вересні територія Луганщини була повністю очищена від загарбників.

Алла АНТІПОВА.

Битва за коньяк

У Новій Каховці 169 осіб затримано, 39 — у лікарні

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Міністр внутрішніх справ Юрій Луценко запевнив, що нападники «не належать до жодної охоронної структури, не мають постійного місця роботи. Їх найняли на вулиці за 50—100 доларів для того, щоб вони утримували комбінат протягом п'яти годин». Нині 169 осіб затримано: їх розмістили в різних ізоляторах тимчасового тримання. У лікарні перебувають 39 учасників конфлікту, які отримали черепно-мозкові травми. Багато людей поранилися об скло. Серед потерпілих — двоє працівників міліції.

За словами міністра, поки що організаторів цієї акції не встановлено, однак прокуратура вже порушила кримінальну справу за фактом захоплення будівель. «Це найбільша рейдерська атака з часів нападів на одеські порти, до якої залучалася велика кількість радикально налаштованих людей», — зазначив міністр. Він переконує, що ситуація під контролем, проте насправді ця битва може бути лише початком протистояння між акціонерами «Таврії».

Річ у тім, що «Таврія» є частиною Першого національного винаробного холдингу (ПНВХ), який, у свою чергу, входить до складу корпорації «Логос» (Дніпропетровськ). **Як повідомляє УНІАН,** керівництво холдингу в серпні запропонувало директору «Таврії» перейти на іншу посаду. Зокрема, виконавчий директор ПНВХ Андрій Стрілець заявив, що директор ВАТ «АПФ Таврія» Олександр Сидоренко в момент кризи перестав бути адекватним менеджером, тому керівництво компанії не планувало продовжувати з ним контракт», який, до речі, закінчився у вересні.

«Про неефективне управління свідчить той факт, що за перші півроку 2009-го ринок коньяку в Україні впав на 18,5 відсотка, а продажі «Таврії» — на 20 відсотків. Тому ми запропонували Олександру Сидоренку почесну посаду в раді директорів підприємства, а оперативне управління передати до рук сильнішого менеджера», — розповів Андрій Стрілець на прес-конференції, яка відбулася 19 серпня. Олександр Сидоренко у відповідь звинуватив президента корпорації «Логос» Валерія Шамотія, що той довів «Таврію» до банкрутства. За цей час дипломатично залагодити конфлікт між трьома керівниками корпорації не вдалося, тож він перейшов у «військову» фазу, тому не виключено, що битва за адмінприміщення «Таврії» — це лише прелюдія.

Вл. інф.

Фото Віталія ДАНИЛЬЧЕНКА/УНІАН.

Підклали бомбу

Учора було зірвано заняття у Національному медичному університеті імені О. О. Богомольця у Києві. Причина — анонім телефоном повідомив, що в одному з головних корпусів університету закладено бомбу. Тому заняття у фізіологічно-хімічному, морфологічному та санітарно-гігієнічному корпусах були терміново припинені, а студенти та викладачі евакуйовані. Кореспондент «Голосу України», яка побувала на місці події, намагалася взяти коментар у правоохоронців. Однак жодного з представників компетентних органів на місці пригоди не було. На момент, коли верстався номер, корпуси університету залишалися зачиненими, проте, на щастя, неушкодженими.

Тетяна ПАСОВА.

У заставі — медсанчастина

Жителі наймолодшого в Запоріжжі Південного житлового масиву можуть залишитися без медичної допомоги. Раніше цим опікувалася медико–санітарна частина заводу «Радіоприлад», а комунальних лікарняних закладів тут не будували. Після занепаду підприємства міська влада організувала на базі медсанчастини лікарню, котра продовжує дбати про здоров'я 46 тисяч запоріжців. Та нині над закладом нависла загроза закриття.

Державне підприємство «Радіоприлад» 31.05.2007 р. уклало кредитний договір з АБ «АвтоЗАЗбанк», за яким — як забезпечення виконання договору — передано в заставу майновий комплекс медико-санітарної частини ДП «Радіоприлад» (лікарня, поліклініка, підсобні споруди). Нині через невиконання угоди ВАТ «Банк Кіпру» як правонаступник ВАТ «АвтоЗАЗбанк» звернувся з вимогою у судовому порядку стягнути заставне майно. Розпочато процедуру його вилучення державною виконавчою службою.

Голова Запорізької облдержадміністрації Олександр Старух вважає обрудку незаконною. На цьому він наголосив у телеграмі, надісланій Прем'єр-міністрові України Юлії Тимошенко та міністру промполітики Володимиру Новицькому: «Зазначений іпотечний договір укладено з грубим порушенням вимог ст. 4 Закону України «Про заставу», ст. 14 Закону України «Про іпотеку», згідно з якими предметом застави (іпотеки) не можуть бути об'єкти державної власності, приватизація яких заборонена законодавчими актами. Приватизація всього без винятку майна ДП «Радіоприлад» заборонена Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації».

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Дніпропетровський аеропорт продано. Його реконструюватиме новий власник

Доля дніпропетровського аеропорту, який став чи не найбільшим каменем спотикання обласного центру на шляху до Євро-2012, схоже, вирішилася. Фонд Держмайна України продав 94,57% акцій ВАТ «Авіаційна компанія «Дніпроавіа» місцевій компанії «Галтера» (фінансово-промислова група «Приват») за 59 млн. 17 тис. грн. Новий власник має реконструювати аеропорт, а злітно-посадкову смугу передати у державну власність.

За словами голови ОДА Віктора Бондаря, на першому етапі інвестор вкладе щонайменше 114 мільйонів доларів у модернізацію аеропорту. З них 30 мільйонів піде на реконструкцію існуючого терміналу, у тому числі й на будівництво тимчасового, який забезпечуватиме функціонування летовища під час спорудження нового терміналу. На час реконструкції аеропорт не закриватиметься. Будівельні роботи розпочнуться у січні 2010 року, а ввести у дію новий термінал планують у вересні 2011.

Крім того, протягом найближчих двох тижнів «Галтері» належить погасити 440 млн. грн. заборгованості компанії «Дніпроавіа» перед кредиторами.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

До речі

У рамках підготовки до Євро-2012 Львівська ОДА почала переговори з ЄБРР про виділення кредиту на будівництво нового терміналу львівського аеропорту. Планується, що кошти — мільярд гривень — будуть залучені містом під держгарантії на 10 років, пише газета «Дело». При цьому, за інформацією видання, голова ОДА Микола Кміть зазначив, що «мільярд від ЄБРР розглядається як запасний варіант. Його задіють лише у разі провалу наміченого на 9 жовтня конкурсу із залучення інвестора.

ФОТОФАКТ

Після зливи в Криму затоплено близько десяти вулиць у Євпаторії (на знімку) і підвали приватних будинків у чотирьох селах Сакського району.

Фото Олексія СУВІРОВА/УНІАН.

Шахтарі і до Страсбурзького суду достукалися

Учора міністр юстиції Микола Оніщук розповів журналістам, чому Україна потрапила до «чорного списку» країн, які не виконують рішення судів.

Причина в тому, що наші співвітчизники звертаються до Страсбурзького суду з прав людини переважно з приводу порушень, які стосуються невиконання або зволікання з виконанням рішень судів, розгляду справ, провадження кримінальних справ. За словами Миколи Оніщука, найчастіше скаржаться на те, що їм не видають зарплату, шахтарі і працівники соціальної сфери, **повідомляє «РБК-Україна».**

«Южний» намагаються обанкрутити?

Учора більш як 400 співробітників порту «Южний» провели пікет під стінами Кабміну. Цією акцією вони намагалися привернути увагу уряду до своїх проблем. Зокрема, портовики стверджували, що їхнє підприємство піддається безпрецедентному тиску з боку компанії, яка намагається довести «Южний» до банкрутства.

«Голос України» уже писав про те, що через суди вимагають стягнути з порту 51,3 мільйона гривень. Також, за словами портовиків, ця компанія домагається необгрунтованих знижок і преференцій, що може спричинити банкрутство «Южного». Заступник голови профспілки порту Сергій Маслов заявив: «У квітні 2008 року нам уже довелося захищати підприємство від грубої рейдерської атаки і силою відвоювати у бандитів з порту. Рік і два місяці порт займався виконанням виробничих планів, нарощував вантажооборот всупереч економічній кризі, збільшував заробітну плату, зростали обсяги відрахувань у держбюджет. Сьогодні настав час захищати мирну працю».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Фестиваль у Кам'янці-Подільському сподівається на підтримку держави

У Кам'янці-Подільському готуються до фестивалю «Terra Heroica» — одного із наймасштабніших на терені Східної Європи тематичних військово-історичних дійств.

На початку жовтня гості міста зможуть побачити справжні військові табори, муштри та побут армій XVII століття. Близько півтисячі воїнів зійдуться в битві під стінами Старого замку. А 120-гектарне Старе місто стане великою сценою, на якій спонтанно відтворюватимуться сюжети 350-річної давнини — військові паради, пишні учти, кипітиме робота ремісничих цехів.

Бажаючі матимуть можливість послухати виступи європейських виконавців етнічної музики та насолоджуватися зразками кобзарської й лірницької майстерності, взяти участь у хореографічних майстер-класах.

До слова, фестивальна агенція «Ратуша», Кам'янець-Подільське міське військово-історичне товариство, які є головними організаторами фестивалю, сподіваються на обіцяну в минулому році підтримку держави.

Віра ШПИЛЬОВА.

Примирення над могилами

У місті Самборі Львівської області побувала група військовослужбовців з Німеччини, яка доглянула могили загиблих під час Другої світової війни співвітчизників. На міському цвинтарі солдати та офіцери бундесверу пофарбували огорожу на могилах, а також впорядкували братську могилу «ріdношкільників» Самбора, розстріляних енкаведистами в останні дні червня 1941 року. У Самборі приймаючою стороною стала громадська організація «Агентство розвитку Прикарпаття».

Візит німецьких гостей в Україну відбувається з ініціативи громадської організації «Німецький народний союз» з міста Кассель у рамках міжнародного проекту «Примирення над могилами. Праця заради миру». Військовослужбовці з Німеччини перебуватимуть у нашій державі до 11 вересня. За цей час вони впорядкують поховання німецьких вояків періоду Другої світової війни ще й у Львові. У місті Лева бундесверівці будуть гостями львівської Академії сухопутних військ Збройних сил України.

Ірина ЄГОРОВА.

Львівська область.

«Файненшл таймс» шукає інвесторів для Львова

На IX Львівському міжнародному форумі, який відбудеться на початку жовтня у Трускавці, за «круглим столом» зберуться представники різних державних структур, політики, підприємці, експерти. Головна тема дискусії: як українським регіонам вийти оновленими з глобальної економічної кризи. Організатори заходу —Львівська обласна державна адміністрація за аналітичної підтримки Інституту економічних досліджень та політичних консультацій — вважають запропонований діалог своєчасним та корисним і для місцевої влади, і для представників бізнесу.

Обговорюватимуться можливості залучення інвестицій у регіональну економіку. Тому не випадково партнером форуму є спеціалізований підрозділ «Файненшл таймс ЛТД» — міжнародний аналітичний центр із дослідження прямих іноземних інвестицій та глобалізації бізнесу.

На Львівщині небагато великих промислових підприємств. Здебільшого там панує малий та середній бізнес. Проте за кількістю інвестицій регіон займає провідне місце разом із Київщиною. Отже, господарі економічного форуму мають досвід, яким прагнуть поділитися з усіма зацікавленими. Сподіваються, що теорія виживання у кризових умовах перейде у практичну площину і стане корисною всім, хто не опускає руки.

На форумі говоритимуть і про підготовку до Євро-2012. Від того, що почують на цьому заході представники численних впливових міжнародних організацій, яке враження справить на них готовність влади та бізнесу працювати, залежить остаточне рішення УЄФА про проведення міжнародного чемпіонату у Львові. Проте досі слабкою ланкою залишаються готелі та дороги. Можливо, саме на форумі знайдуться інвестори і для цих об'єктів.

Ольга ВІТЕР.

До столиці їде наймасовіший у Європі велодесант

П'ятий рік поспіль до Дня фізичної культури та спорту в Україні проходить наймасовіший європейський велопробіг — всеукраїнська велоестафета «Спорт для всіх єднає Україну!».

Павло Колесник, начальник прес-служби Всеукраїнського центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх», розказав «Голосові України», що в напрямку Києва вже кілька днів рухаються колони велосипедистів **(на знімку)**, що стартували в Чернівцях, Севастополі та Луцьку. Кожен, хто проїде маршрут від початку до кінця, у середньому подолає близько 1500 кілометрів.

Протягом естафети початкова колона поповнюватиметься все новими й новими учасниками з різних міст нашої держави. Загалом у заході беруть участь професійні та напівпрофесійні спортсмени, однак на ділянках у межах міст до них може приєднатися кожен охочий, каже Павло Колесник. А на фініші, який відбудеться 12 вересня у столиці, очікують понад 400 чоловік на двоколісному транспорті з різних областей України. Команди встановлять прапор своєї області біля столичної арки Дружби народів у День фізкультури та спорту.

Цікаво, що цьогоріч естафета проходить під гаслом «Кожній дорозі по велосмузі!»: організатори (Всеукраїнський центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» та Міністерство сім'ї, молоді та спорту) прагнуть привернути увагу до проблем безпеки велосипедного руху українськими шляхами та створення сприятливих умов для здорового способу життя. З ними солідарні й звичайні велолюбителі усієї країни, котрі вже не перший рік намагаються змусити владу почути та, головне, відреагувати на їхні проблеми. Які перешкоди щодня долають любителі двоколісного транспорту, та де в Україні найкраще кататися на велосипеді, читайте в наступних числах «Голосу України».

Анна БОЙКО.

Фото прес-служби Всеукраїнського центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх».

СВІТ КОРОТКО

ІРАН

В уряді — перша жінка

Іранський парламент підтримав переважну більшість кандидатур, висунутих президентом країни Махмудом Ахмаді Нежадом на міністерські посади. І вперше за останні 30 років міністерський портфель дістався жінці. З трьох представлених Ахмаді Нежадом кандидатів-жінок затверджено лише одну — лікаря-гінеколога Марзіє Вахід Дастджерді. Вона очолить Міністерство охорони здоров'я. Дастджерді відома своїми ультраконсервативними поглядами: колись вона пропонувала ввести сегрегацію в медичних закладах, щоб чоловіків лікували тільки чоловіки, а жінок — жінки.

РОСІЯ

Генпрокуратура заборонила розпечатувати листи

Генпрокуратура Росії визнала незаконними положення деяких пунктів Вимог Мінкомзв'язку до мереж і засобів поштового зв'язку для проведення оперативно-розшукових заходів. Як раніше відзначав російський омбудсмен Володимир Лукін, документ дозволяє правоохоронним органам одержувати необмежений доступ до поштових відправлень громадян, що порушує Конституцію. Тим часом Мінкомзв'язку наполягало, що розпечатування пошти допускається тільки на підставі рішення суду.

ПОЛЬЩА

Кваснєвського знову звинувачують у таємній співпраці

Президент Інституту національної пам`яті (ІНП) Польщі Януш Куртика заявив, що «не має жодних сумнівів, що колишній президент був зареєстрований як таємний співпрацівник (ТС) органів безпеки Польської Народної Республіки під псевдонімом «Алек». Річ у тім, що інститут анонсував появу публікацій нових документів про діяльність екс-президента Александра Кваснєвського, яка побачить світ у жовтні цього року на сторінках періодичного видання інституту «Апарат репресій у ПНР».

Це не перше звинувачення екс-президента у співпраці зі спецслужбами Польської Народної Республіки, яке лунає з уст президента інституту. У квітні цього року в одному з газетних інтерв'ю Януш Куртика вже повідомляв громадськості про те, що «у 1983-1989 рр. II і III департаменти МВС ПНР зареєстрували Кваснєвського як ТС «Алек». Кваснєвський неодноразово повторював, що «не був ТС «Алек» й жодним іншим ТС» та рішуче відкидає й останні заяви Куртики, називаючи їх «помстою за критичні заяви на адресу ІНП».

Нагадаємо, що навесні цього року у польському суспільстві відбувалася гостра дискусія з приводу закидів ІНП щодо «агентурного минулого» іншого екс-президента — Леха Валенси. Тоді, виступивши на захист свого попередника, Кваснєвський назвав ІНП «інститутом національної брехні». При цьому Кваснєвський перепросив працівників інституту, пояснивши, що мав на увазі не всю його діяльність, а «лише ту її частину, яка носить політичний характер, зокрема напади на Валенсу», **передає наш власкор Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.**

ГОЛОС УКРАЇНИ № 166 (4666)
СУБОТА, 5 ВЕРЕСНЯ 2009

У серпні 2009 року енергогенеруючі компанії, які перебувають в управлінні НАК «Енергетична компанія України», зменшили виробництво електроенергії порівняно з серпнем 2008-го на 23,81 відсотка, *повідомляє прес-служба НАК*

У Новограді-Волинському (Житомирська область) працівники міліції повернули місцевій школі-інтернату викрадену комп'ютерну техніку, *повідомляє прес-служба МВС України*

ПОДРОБИЦІ

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Ювілейна «Червона рута» збере 367 молодих виконавців

Ювілейний Всеукраїнський фестиваль сучасної пісні та популярної музики «Червона рута» відбудеться в Чернівцях 16—20 вересня за участі 367 молодих виконавців, які працюють у різних музичних жанрах. Усі вони пройшли попередній конкурсний відбір і вибороли право брати участь у фіналі культового дійства. Про це йшлося на засіданні організаційного комітету з питань підготовки та проведення одинадцятої «Червоної рути».

Як повідомили організатори фестивалю, участь у 25 відбірних конкурсах, які відбувалися з березня по грудень минулого року, взяли понад 4 тисячі виконавців. Артистів обирали за музичними жанрами: поп-, сучасна танцювальна, рок-, акустична та інша музика. У кожній області є переможці та декілька резервістів, які отримали право виступити на заключному етапі фестивалю та представити свій регіон на всеукраїнському рівні. Разом із професіоналізмом основними критеріями добору були новизна, сучасність та молодіжність.

Сергій СУЛИМА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

З Міжнародного гуцульського фестивалю привезли три гран-прі

Три гран-прі привезли з 18-го Міжнародного гуцульського фестивалю, що відбувся у Вижниці Чернівецької області, аматори Надвірнянського району. У хореографічному жанрі такої відзнаки удостоєний народний аматорський ансамбль танцю «Горянка» (керівник Олена Здольник), в номінації читців-декламаторів — Ганна Ковалюк і в пісенному жанрі — народний аматорський вокальний ансамбль «Черлені пацьорки» (керівник Володимир Черленюк).

Дарина НАЗАРЧУК.

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

Поспілкувалися і повчилися одне в одного

У Приморську відбулася творча зустріч представників національно-культурних товариств, присвячена 70-річчю з дня утворення Запорізької області. Триденний захід проходив у рамках етнофестивалю «Єдина родина», «Днів національних культур» та соціальної програми «Джерело толерантності». Організатори провели конференцію і засідання «круглого столу», на яких обговорили проблеми діяльності національно-культурних товариств та шляхи їх подолання. Особливо сподобався виступ колективу із села Гусарка Куйбишевського району, який відтворив старовинний обряд білоруського весілля. А ще поспілкувалися з відомими артистами, котрі брали участь у XXII Міжнародному кінофестивалі «Бригантина» в сусідньому Бердянську.

Микола МАНЬКО.

Долар: падіння з випередженням графіка

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учора на міжбанку американська валюта кілька разів упритул підбиралася до чергової «психологічної» позначки. І хоча на вихідні долар пішов, так і не подолавши 9-гривневий бар'єр, чого очікувати наступного тижня, напевно, уже не знає ніхто. Найскладніше пересічним українцям: у що вкладати гроші, купувати чи не купувати валюту, і, взагалі, чого чекати далі, адже курсові коливання впливають на вартість житла, авто, побутової техніки й навіть продуктів харчування.

Платежі за газ та купівля валюти для розрахунків за міжнародними кредитами створюють попит на неї, а дії Нацбанку України з мобілізації гривні на ринку не приводять до успіху, вважають експерти. Мало того, за словами директора департаменту казначейства одного з банків Віктора Єрасова, регуляторна політика Нацбанку навіть сприяє падінню гривні й подорожчанню долара. Але нині ці чинники не є вирішальними, вважає начальник відділу стратегій банку Євген Зінов'єв. Істотний вплив має паніка серед населення.

— Ми зіткнулися з процесом, який самопосилюється: зростання курсу долара провокує попит на долар, у свою чергу, попит на долар викликає зростання курсу долара і так далі по колу. В цих умовах продавці валюти різко обмежили пропозицію американської валюти, що також стимулює зростання курсу, — передає слова експерта **УНІАН**.

До цього варто додати й численні спекуляції, які завжди супроводжують стрімке зростання курсу.

Чимало експертів сходяться на думці, що ситуація розвивається по минулорічним сценаріям: різкі стрибки вартості іноземної валюти із поступовим невеликим відкатом назад. Тож рятувати свої заощадження, купуючи «зелені» під час таких стрибків не рекомендують. А подібні коливання, очікують, періодично лихоманитимуть українців до кінця року, хоча їх силу прогнозувати ніхто не береться.

А поки що експерти намагаються давати хоча б короткострокові прогнози стосовно курсу, а політики наввипередки розказують про поліпшення життя просто сьогодні, валютні «каруселі» вже впливають на вартість життя пересічного українця. Приміром, більшість інтернет-магазинів щодня перераховують ціну товарів відповідно до курсу, та й турпутівки за кордон через зростання вартості валюти стають щодня ще менш доступнішими. Крім того, найближчим часом може здорожчати й побутова техніка та авто, завезені за дорогого «зеленого».

Анна БОЙКО.

У прикордонників з'явилося всевидюще око

Нелегалів розпізнають за 12 кілометрів

Європейська комісія передала Державній прикордонній службі України 24 мобільні комплекси тепловізорного спостереження. Унікальні пристрої «бачать» і вдень, і вночі, до того ж за будь-якої погоди. Можливості тепловізора дають змогу засікти нелегала на відстані 12, а автомобіль — 18 кілометрів. Загальна вартість подарунка — 12 мільйонів євро.

У церемонії передачі комплексів учора взяв участь Президент Віктор Ющенко. Він наголосив: вже через декілька років український кордон відповідатиме вимогам ЄС.

— Наша мета — найближчими роками повністю адаптуватися до режиму охорони меж держави в тих рамках, в яких працює Шенгенська зона, — сказав Віктор Ющенко.

Він також додав, що за останні п'ять років український кордон значно змінився.

— Українська прикордонна служба — єдина серед служб колишнього Радянського Союзу, яка здійснює контроль з допомогою найвищих технічних досягнень, коли з однієї точки ми маємо оцінку ситуації на будь-якій ділянці в режимі реального часу. Такого арсеналу немає, мабуть, в жодної прикордонної служби Європи, — припустив Президент.

Майор Дмитро Купрієнко демонструє мобільний тепловізійний комплекс зсередини.

На думку глави держави, «невдовзі прикордонна служба однією з перших інтегрується до європейського простору». Для цього, зокрема, В. Ющенко ініціюватиме створення чергових п'яти пунктів пропуску на україно-польському кордоні: «За декілька днів я ще раз поставлю питання перед європейськими колегами, зокрема польськими, про чергове відкриття п'яти пунктів пропуску, які забезпечать політику обслуговування громадян, туристів в контексті Євро-2012».

У свою чергу, голова представництва Європейської комісії в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра повідомив, що лише цьогоріч Україні було надано 20 приладів для перевірки паспортних документів з функцією біометричного контролю на суму понад 211 тисяч євро та 287 портативних біноклів. Він також додав, що наразі Єврокомісія розглядає питання закупівлі для України нових всюдиходів. «Усі наші зусилля щодо співпраці з Україною спрямовані на те, щоб зупинити нелегальну міграцію на кордоні», — сказав він.

За інформацією глави Державної прикордонної служби України Миколи Литвина, впродовж 2009 року за сприяння Європейського Союзу, уряду США та міжнародних організацій реалізується 18 проектів міжнародної технічної допомоги, за рахунок якої підрозділи Державної прикордонної служби вже отримали обладнання майже на чверть мільйона гривень.

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

До Дня міста вінницькі ювеліри створили позолочений ключ

Фірма «Діадема» виготовила символічний ключ Вінниці, на якому зображено герб та фрагменти пам'ятних місць міста. Такий подарунок ювеліри приготували до 654-ї річниці Вінниці, яку відзначатимуть 12 вересня. Під час свята ключ офіційно вручать міському голові Володимиру Гройсману. Прикрасу виготовили із срібла, вкривши позолотою. Довжина ключа — 30 сантиметрів. Це вже другий подарунок від «Діадеми» рідному місту. Два роки тому працівники фірми за власні кошти виготовили геральдичний знак Вінниці — колар.

Символічні ключі від міст у різних країнах вручають почесним гостям. Один із них — від американського міста Сан-Франциско — зберігається у Вінницькому обласному краєзнавчому музеї. Його передав моряк Анатолій Ключковський. На початку 60-х років минулого століття Анатолій разом з трьома моряками провів 49 днів в океані на відкритій баржі. Врятували тоді їх американці. Першим містом, куди доставили врятованих, було Сан-Франциско. Американців настільки вразила сила духу наших хлопців, що вони вшановували їх як героїв. Тоді ж вручили символічні ключі.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

У новий рік з новим автобусом

Новий навчальний рік учні із села Верхня Терса Гуляйпільського району розпочали з новим шкільним мікроавтобусом, що з'явився завдяки активній роботі територіальної громади. Рік тому жителі цього села долучилися до участі в проекті Організації Об'єднаних Націй та Європейського Союзу «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду».

На придбання мікроавтобуса за рахунок проекту профінансовано понад 50 тисяч гривень, 10 відсотків — з обласного бюджету, а решту суми внесли місцеві підприємці та власне сільська громада.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

КРИМІНАЛ

У цистернах везли не бензин, а цигарки

На залізничній станції Мостиська на Львівщині прикордонники під час огляду вантажного потяга, що прямував до Польщі, у цистернах з-під бензину виявили контрабанду цигарок.

Як повідомляє прес-служба Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України, ситуація виявилася нестандартною. Зважаючи на те, що під час вилучення тютюнових виробів могла виникнути небезпечна ситуація і загроза життю військовослужбовців, прикордонники звернулися по допомогу до працівників МНС.

Застосовуючи спеціальне обладнання, рятувальники з декількох цистерн вилучили близько 100 тисяч пачок цигарок різних марок. (У середньому в Польщі заробіток з однієї пачки цигарок становить близько долара США.) Загалом з початку цього року прикордонники на західних кордонах України вилучили близько 2 мільйонів пачок цигарок.

Ірина ЄГОРОВА.

Львівська область.

ОБ'ЄКТИВ

28 серпня. Сумська область, Володимирівка. Голова Сумської райдержадміністрації Олексій Гордійко та заступник голови Кореневської районної адміністрації (Російська Федерація) Ніна Редченко після урочистого відкриття нового місцевого пункту пропуску через російсько-український кордон.

29 серпня. Під час робочої поїздки Голови Верховної Ради України до Донецька міський голова Олександр Лук'янченко вручив Володимиру Литвину символічний ключ від міста.

30 серпня. Чернівецька область, Вижниця. Народний цілитель і майстер музичних інструментів Михайло Нечай під час XVIII Міжнародного гуцульського фестивалю.

31 серпня. Святкування Дня першокурсника — посвячення у студенти Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут».

1 вересня. Під час відкриття п'ятої сесії парламенту шостого скликання Гімн України виконав Національний заслужений академічний народний хор України ім. Г. Верьовки.

2 вересня. У столиці почала курсувати міська електричка сполученням станція «Троєщина» — станція «Київ-Петрівка».

3 вересня. Львів. Другий арт-фестиваль «Парад левів».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та УНІАН

ГОЛОС УКРАЇНИ № 166 (4666)
СУБОТА, 5 ВЕРЕСНЯ 2009

У Музеї народної архітектури та побуту України в Пирогові 5—6 вересня на співочому полі відбудеться осінній ярмарок, *повідомили в музеї*

Кабінет Міністрів скоротив суму коштів, виділених для купівлі житла, компенсації втраченого майна і виплати матеріальної допомоги постраждалим від вибуху будинку в грудні 2008 року в Євпаторії (Крим) з 47,5 до 23,9 млн. гривень, *йдеться у розпорядженні Кабміну №1010*

Бібліотечна сфера: потрібна підтримка чи системні рішення?

«Ніхто з нас не зробить націю, якщо ми самі нацією не захочемо бути».
В. ЛИПИНСЬКИЙ.

Здається, бібліотечна система країни дочекалась не тільки уваги, а й певної поваги за самовіддану копітку працю зі збереження та репрезентації генетичної ідентифікації нації у вигляді книжок. Усі небайдужі представники сховищ, що за призначенням поділяються на публічні, спеціальні та спеціалізовані, щиро раділи за керманича головної галузевої установи — Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського НАНУ академіка О. Оніщенка та керівника її Інформаційного центру Л. Костенко з приводу присудження їм Державної премії України в галузі науки і техніки. А також за директора Національної бібліотеки України для дітей — А. Кобзаренко з нагоди присвоєння їй звання Героя України.

Нарешті незалежна Україна, незважаючи на політичні катаклізми й чергові вибори, почала гідно оцінювати працю бібліотекарів. Хоча, віддавши десять років цій сфері й почавши вивчати грамоту, беручи книги в бібліотеці рідного села Дернівка на Київщині, а також згадуючи добрим словом такі самі заклади сіл Хорошеє на Луганщині та Панфіли на Київщині під час роботи агрономом на виробництві, не замислюючись, кожного їх завідувача (директора) нагородив би медаллю «За працю та звитягу» і орденом «Княгині Ольги III ступеня» відповідно за двадцяти- і тридцятирічну працю із збереження й примноження духовних і культурних цінностей нації. Усіх інших, із меншим стажем роботи — відзнаками Міністерства культури та туризму України й подякою Прем'єр-міністра. Якби не їхній патріотизм та ентузіазм, рядки видатної української поетеси Л. Костенко «ще назва є, а річки вже немає, пожовкли верби, висохли яри, і дика качка тоскно обминає рудиментарні залишки багви...» цілком відповідали б нинішньому стану бібліотечної справи в державі й особливо в селах.

Після здобуття Україною незалежності їй дісталася і вся культурна спадщина радянської епохи з відпрацьованим механізмом дії, у тому числі й бібліотечних установ, а це чимало — 23 258, розпорошених по різних відомствах, із загальним фондом 316,6 тис. примірників. На 2006 рік перший показник зменшився до 21 396, а другий, навпаки, збільшився до 562,3 тис. Зросла і кількість користувачів із 17,7 млн. у 1990 році до 20,2 млн. у 2006-му. Книговидача відповідно зросла з 379,6 млн. до 578,8 млн. примірників. Мала збільшуватися і чисельність працюючих у бібліотеках, яка на 1990 рік становила 51,7 тис. осіб, але в Україні цей процес відбувається «не за Дарвіним»!

Та чи потрібно країні, яку ось-ось заполонить приватний капітал на все і вся, така кількість вузів, дослідних інституцій, академій, сіл, селищ, районів і відповідно — бібліотек? Як свідчать реалії, скоріше, ні.

Дуже прикро, що в першу чергу почали зникати села — основні генетичні осередки ознак української нації. За даними академіка В. Юрчишина, тільки за часи незалежності України без війн і революцій на Київщині зникло 350 сіл. Не можу стверджувати, що це — наслідки тільки сумнозвісної аграрної реформи 1999 року із баженням «встановити ціну на землю». Все перебуває у форматі остаточно невизначеної багатовекторності в політиці країни щодо всіх її складових. Надто від цього потерпає культурна складова нації. Як наслідок, багато реформаторських ідей з боку виконавчої влади, навіть законодавчо закріплених, неоднозначно сприймаються у дуже політизованому молодому українському суспільстві. Повною мірою це стосується і бібліотечної справи в Україні, якій разом з усіма гарант Конституції наказав «іти на Захід!». Міністерство культури України, мабуть, прислухалося і вже двічі в новому тисячолітті почало змінювати Закон України «Про бібліотеку та бібліотечну справу» своїми доповненнями. Останнє, що втілилося у законопроект №3007 для «... удосконалення правових відносин у сфері бібліотечної справи» та «розширення інформаційних функцій бібліотеки», завдячуючи запропонованій новій редакції статті 5, нагадало відомий радянський вислів «в пути кормить не обещали», бо скасовував «науковість» у діяльності спеціальних бібліотек. Весь цивілізований світ пишається, що наука є рушійною силою всіх подальших змін у розвитку будь-якої нації, а Мінкультури вирішило від цього відмовитись. Отже, усі бібліотекарі науково-освітніх установ так і залишилися б без привілеїв, передбачених Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Завадили справжні патріоти української нації, що своїми зверненнями до Верховної Ради України перед другим читанням законопроекту не дозволили цьому статися. Не побоялися виступити проти цього урядового законопроекту академіки Б. Патон, А. Наумовець і В. Кремень, народні депутати України С. Рижук, І. Кириленко, О. Білорус та ін. Але це вже історія, в якій потрібно знаходити позитивізм для кращих сподівань, які були викладені мною у спеціальній брошурі «Наукова діяльність бібліотек: чи може вона зашкодити інформатизації та культурі України?» (Київ, ТОВ МВКП «Нілан-ЛТД», 2009, 60 с.). Остання урядова ініціатива дала мені підстави вірити, що її поява й широке обговорення, особливо на регіональному рівні при висловлюванні різновекторних думок, не залишилася поза увагою відповідальних осіб, що втілилася у реальні, фінансово підтримані пропозиції щодо перспектив розвитку вітчизняної бібліотечної справи на 2009—2010 роки. Принаймні саме так розцінюю доручення Прем'єр-міністра України №44843/1-09 від 10 серпня 2009 року розглянути 16 вересня 2009 року на розширеному засіданні Кабінету Міністрів України дев'ятипунктний проект плану заходів щодо розвитку бібліотечної системи.

Перше, що має виконавча влада терміново зробити, — це прийняти відповідні ЗАКОН або ДОКТРИНУ, які визначають, яке суспільство Україні будувати, а після цього — все в ньому вдосконалити або адаптувати!

Оскільки існує певний досвід щодо законопроекту № 3077, хочу висловити кілька принципових пропозицій, які, на власне переконання, необхідно враховувати під час прийняття будь-якого рішення стосовно майбутнього вітчизняної бібліотечної справи.

Перше, що має виконавча влада терміново зробити, — це прийняти відповідні ЗАКОН або ДОКТРИНУ, які визначають, яке суспільство Україні будувати, а після цього — все в ньому вдосконалити або адаптувати!

Другим конкретним кроком стане запропонований нами проект нової редакції Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу». Оскільки спеціального фінансування на розгортання інформатизації немає, продовжуємо готувати кадри вищої кваліфікації через аспірантуру і докторантуру, бо впевнені, що бібліотечні фонди — безцінне об'єктивне джерело вивчення історії країни для прогнозу його подальшого розвитку.

Українському суспільству дуже важливо визначитися і в пріоритетності моделі свого розвитку: американській, азійській або спеціальній — пострадянській. Від цього залежить і спрямованість змін інформаційно-бібліотечного його забезпечення.

Враховуючи міжвідомчу приналежність бібліотек країни разом зі шкільними, пропонується прийняти спочатку ДОКТРИНУ БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ. Прийняття ДОКТРИНИ допоможе максимально безболісно перебороти обов'язкові катаклізми. Головне, що вона визначить бодай на найближчі 20 років вектор подальшого руху — розвиватимемо

В.А. ВЕРГУНОВ

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ БІБЛІОТЕК: ЧИ МОЖЕ ВОНА ЗАШКОДИТИ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ТА КУЛЬТУРІ УКРАЇНИ?

(Нотатки до урядового законопроекту 3077)

інформатизацію та матеріально-технічну базу сільських і районних бібліотек як носіїв національної ідентифікації, або вкладатимемо бюджетні кошти в розвиток провідних національних і державних бібліотек та оволодіння новітніми західними технологіями? Це принципове питання! Слід з'ясувати: зберігаємо та примножуємо книгу в паперовому вигляді чи переносимо її на електронний носій і тоді оплачуємо з бюджету оснащення бібліотек усіх рівнів сучасними комп'ютерами, програмним забезпеченням та Інтернетом, забезпечуємо бібліотечною інформацією всіх споживачів даної продукції незалежно від форми власності замовника.

Щоб обійти «закулісні» й корпоративні інтереси під час прийняття доктрини, необхідно створити при Кабінеті Міністрів Національну агенцію з бібліотечної справи. Чиновники обов'язково посилатимуться на відсутність прецеденту в цивілізованому світі. Але у них немає і такої кількості бібліотек! Тоді все-таки давайте створимо і перевіримо! Зробивши ці два основоположні кроки на базі першого стратегічного, можна приймати і погоджувати всі інші плани та пропозиції, якщо вони, звісно, не знаходяться у форматі президентських виборів, що наближаються.

Колектив нашої бібліотеки, який завдяки відповідному указу Президента вдалося цього року зберегти в кількості 91 працівника, сповнений оптимізму і віри в майбутнє і вже подав на реєстрацію до Верховної Ради України «Концепцію інформатизації бібліотек України» (автори: Рижук, Зубець, Присяжнюк, Кириленко, Вергунов, Дерлеменко). Вона розглядається нами як перший документ, який може з'єднати понад 80 законодавчих, що часто суперечать один одному, документів для подальшого розвитку бібліотечної справи в Україні. Крім того, під «Концепцію» наукові працівники нашої установи готують два стандарти, які зголосилося профінансувати, хоч як дивно, не Мінкультури, а Мінагрополітики України.

Другим конкретним кроком стане запропонований нами проект нової редакції Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу». Оскільки спеціального фінансування на розгортання інформатизації немає, продовжуємо готувати кадри вищої кваліфікації через аспірантуру і докторантуру, бо впевнені, що бібліотечні фонди — безцінне об'єктивне джерело вивчення історії країни для прогнозу його подальшого розвитку. Це теж — інформатизованість дуже політизованого українського суспільства і найважливіша бібліотечна функція, хоча б як зі мною сперечалися колеги.

Завдяки таким дослідженням ми можемо створити об'єктивну, а не кон'юнктурну історію України і всіх її складових. Тому колектив наукових співробітників бібліотеки у складі 12 докторів і 28 кандидатів наук навчав підготовлених за останні десять років 50 кандидатів наук. Такий підхід у діяльності бібліотеки вважаю піонерським, що заслуговує на поширення серед рівних за можливостями, як, до речі, і наша діяльність у питаннях наукового галузевого реферування.

Не маючи власного приміщення, третя у світі сільськогосподарська бібліотека, після бібліотек США і Росії, з понад мільйонним фондом 25 мовами світу дуже розраховує, що наші пропозиції будуть почуті, бо два доручення Президента України на подання 54 народних депутатів України, а також восьми директорів найбільших бібліотек країни, і навіть особисте звернення керівника фракції БЮТ в парламенті І. Кириленка присвоїти нам статус Національної наукової сільськогосподарської бібліотеки Української академії аграрних наук уряд вкотре проігнорував.

Користуючись нагодою, хочу запросити Прем'єр-міністра Ю. Тимошенко в зручний для неї час, до речі, як і Голову Верховної Ради академіка В. Литвина, відвідати Державну наукову сільськогосподарську бібліотеку УААН. Відкрита дискусія допоможе перебороти не тільки чванство, а й бездушшя окремих колег-бібліотекарів з їхнім підходом у діяльності: «Моя хата скраю, я нічого не знаю».

Приїжджайте! Не заперечуємо, щоб розширене засідання Кабінету Міністрів, заплановане на 16 вересня 2009 року, відбулося у нашій бібліотеці. Адже є практика виїзних засідань уряду! Для більш як 80-річної історії нашої бібліотеки це буде знаменна подія.

Віктор ВЕРГУНОВ,
директор, професор, віце-президент Асоціації бібліотек України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Необхідно створити при Кабінеті Міністрів Національну агенцію з бібліотечної справи

Олесь ГОНЧАР — Юрій ШЕВЕЛЬОВ: діалог через океан

Шановні читачі!

Сьогодні «Голос України» розпочинає публікувати газетний варіант журналістського дослідження (майбутньої книжки), присвяченого життю та творчості двох відомих діячів вітчизняної культури Олеся Гончара та Юрія Шевельова.

Їхні життєві шляхи перетнулися в довоєнному Харкові. Там вони й розійшлися: першого доля вивела на дорогу складних, і людських, і історичних, випробувань, а другого — в інший і за ідеологією, і за інтелектуальними цінностями світ: спочатку до Європи, а потім за океан.

1990 року Вчитель та Учень (один — науковець-лінгвіст зі світовим ім'ям, другий — популярний письменник) зустрілися знову. Але ця зустріч не принесла їм радості...

Чому?

Автор пропонує свій варіант відповіді на це запитання і насамперед закликає себе й читачів укотре замислитися над фатальним для вітчизняної історії переважанням у суспільній свідомості духу міжусобиць, безпричинного егоїстичного розбрату.

На думку автора, сьогодні це одна з актуальних проблем, адже живемо в час радикальних змін (політики вже встигли назвати його періодом перезавантаження), у переходову добу, яка, на переконання китайського філософа Конфуція, нічого комфортного нікому не обіцяє.

Проте час змін — це період оновлення, поглиблення знань та розуміння життя і діяльності провідників нації, зокрема, наших визнаних письменників й узагалі діячів культури.

Олесь Гончар...

Юрій Шевельов...

Що ми знали ще не так давно про першого?

Відомий радянський письменник, чиї твори перекладено на десятки мов і видано мільйонними тиражами, фронтовик, лауреат найпрестижніших радянських премій (у тому числі й Ленінської), Герой Соціалістичної Праці (посмертно — Герой України)...

А потім відкрилося, що Олесь Гончар досить тривалий час перебував у німецькому полоні — був в'язнем харківської Холодногірської тюрми та концентраційного табору. Саме події, що сталися в ті дні, пізніше виявилися вирішальними у спілкуванні названих у заголовку героїв нашої публікації.

Більше того, читацька аудиторія дізналася, що автор трилогії «Прапороносці», романів «Людина і зброя» та «Собор» прожив життя не під своїм прізвищем — батьківським Біліченко (до речі, те саме сталося і з його вчителем Юрієм Шевельовим — Шнейдером, щоправда там інша історія).

Одне слово, вже згадане «перезавантаження» супроводжується й кардинальною зміною визначальних координат нашого життя, й, буває, сенсаційною деталізацією нібито добре відомого.

І виходить, що дискусії, котрі нині спалахнули, наприклад, з приводу «переписування» історії, не мають під собою ніякої (крім політичних) мотивації. Належить зрозуміти (подобається це комусь чи ні), що ми вступили у нову добу — III тисячоліття з його незнаними досі викликами й відповідями на них.

Але повернімося до Олеся Гончара.

Хіба не парадокс, що шанований громадський діяч, талановитий письменник саме в роки незалежності став об'єктом безпардонних нападів насамперед з боку нинішніх «літерКритиків»-грантоїдів? І відбувається це за «виваженого» мовчання вітчизняних метрів літературознавства.

Одна з причин цього, гадаємо, в тому, що, з одного боку, є десятки художніх книжкових видань, що мають свого читача, сотні патріотичних публіцистичних виступів Олеся Гончара, а з другого — відсутні фундаментальні дослідження його творчого доробку. Йдеться не про винятково позитивні праці, а про об'єктивне вивчення уроків письменника, котрий півстоліття впливав на розвиток української літератури, репрезентував її в культурному світі.

Зрозуміло, що життя Олеся Гончара минуло в історичних умовах суспільства, котре одержало визначення як основане на антидемократичних, антигуманних принципах, політичному терорі, нехтуванні конституційних прав людини, а тим паче можливості бути незалежним як громадянин й особливо талановита особистість. І це не могло не позначитися на його творчому та приватному житті.

Тут, здається, слушно зробити ще один висновок щодо мотивів «суду» над Олесем Гончарем та його творчістю, а також «мудрого мовчання» з боку фанатичних прихильників модерних «-ізмів»: у правдивому дзеркалі-Гончареві вони бачать передусім своє недавнє «наукове» минуле, коли, як і ганьблені, з їхньої точки зору, «радянські письменники та літературознавці»-конформісти, вони були «співаками» диригованого партією хору літераторів та «дослідників» їхньої творчості.

Лише одиниці (як В. Стус чи І. Світличний та їхні віддані однодумці) можуть сказати, поклавши руку на серце, що в них «нема зерна неправди за собою» (Т. Шевченко. «Доля»).

Решта повинні тяжко працювати, щоб наступні покоління змогли знайти аргументи для виправдання їхнього сервілізму та егоїзму.

І Ю. Шевельову, і О. Гончареві випало жити у складні історичні часи, тому, вважаємо, є помилковими (й само собою зрозуміло — упередженим) сприйняття того минулого й оцінка життя й творчості, зокрема автора трилогії «Прапороносці», його нинішніми опонентами з позицій демократичного сьогодення, коли Україна виходить на європейський шлях цивілізованого розвитку. Тим паче що літературні класики завжди вимагали судити про них, опираючись на закони, котрі вони самі собі визначили (О. Пушкін: «Драматического писателя должно судить по законам, им самим над собою признаным». (О. Пушкін. Твори у 10-ти томах. Лист до О. Бестужева від січня 1825-го).

1. Харків слобожанський, малоросійський, радянський, український...

Це, звичайно, ситуативні назви слобожанської столиці, бо Харків завжди був, є і буде українським. Але були в його історії періоди, коли еліта міста піддавалась певним кон'юнктурним політичним та ситуативно освітньо-культурним настроям. Власне, й сьогоднішній Харків, незважаючи на нібито солідні спроби, не може аргументувати конкретними справами своїх претензій на право називатися «другою столицею» України. Тут із ним суперничають і Донецьк, і Дніпропетровськ, не кажучи вже про Львів чи Одесу...

Виходить, Павло Тичина мав рацію, коли запитував на початку XX століття:

***«Харків, Харків, де твоє обличчя?
До кого твій клич?
Угруз ти в глейке многоріччя,
Темний, як ніч».***

Отже, Харків — невиправний кон'юнктурник чи провінційний наслідувач? Мов ті московські столиці (одна на Неві, друга на Москві-ріці), де, незважаючи на постійне декларування претензій на тисячолітню великодержавність, так і не з'являється переконливий національний грунт тих примарних мрій: в минулому правляча еліта — знать, не раз раптом «забувала» звичну мову й переходила то винятково на грецьку, то, пізніше, на французьку і лише у новітній період історії захопилась російською, котра в основі своїй є староєвропейською (власне, старомакедонською чи староболгарською — дискусії з цього приводу не припиняються), принесеною на євразійську Північ християнськими першопросвітителями Кирилом та Мефодієм. Харків приречений смикатися між Москвою та Києвом, бо виріс на межиріччі: між Україною та Московією-Росією.

Потомствений харків'янин Юрій Шевельов мав свій погляд на періодизацію історії слобожанської столиці: перший Харків — губернсько-слобожанський, другий — російсько-купецький, третій — україно-урбаністичний і четвертий — радянсько-провінційний...

Щоб побачити й відчути життя Харкова часів Ю. Шевельова та О. Гончара, відкриємо перші сторінки історії слобожанського міста, датовані початком XVIII століття.

У Російської імперії, до якої в ті часи входила Україна, це був період царювання молодого Олександра І, котрого в Європі наївно сприймали як монарха-просвітителя. Коли не глибоко вникати, то й справді: ініціативний монарх, зокрема, відкрив 4 університети, 4 ліцеї, 58 гімназій, 100 повітових училищ і безліч приходських. І це в імперії, де перевагу завжди віддавали передусім військовим та спеціальним навчальним закладам, бо покликання Росії, як зазначав один із московських монархів (здається, Микола II), насамперед вести війни.

Реформи, які намагався здійснити Олександр І і які нехтувала значна частина консервативного російського суспільства, часто породжували інтригуючі колізії. Так, наприклад, царю було подано документ «Про недоцільність заснування університету у Санкт-Петербурзі». До речі, одним з аргументів «проти» було твердження, що великі міста не здатні бути загальноосвітніми центрами, оскільки в них занадто багато спокус, котрі відволікають молодь від навчання, тощо. Також ішлося про те, що у столиці й без того багато навчальних закладів, тоді як у провінції їх занадто мало. Тим паче що «возз'єднані» околиці належало упокорити і знищити в них все, що вирізняло Україну чи, скажімо, Грузію, від Росії: насамперед, зрозуміло, русифікувати. В аргументації щодо відкриття Київського університету (1834) так просто й писалося — «для обрусения края». У російській традиції було й залишається до сьогодні слідом за армією посилати чиновництво та освітніх діячів.

Одним із противників відкриття Санкт-Петербурзького університету був сенатор, граф Северин Потоцький — опікун Харківського навчального округу. Серед його дорадників рахувався відомий слобожанський діяч Василь Каразін. Між іншим, він потрапив до оточення Потоцького як перекладач: польський граф погано володів російською, і В. Каразін (чи серб, чи болгарин?) готував для нього російськомовні документи. Служачи сановному патрону, В. Каразін упевнено користувався своїм становищем — знаходив способи подавати Олександру І «сміливі» записки-пропозиції, в яких, зокрема, протестував проти надмірного поглинання столицею державних коштів, котрі, на його думку, повинні використовуватися всією імперією (ось до чого дійшла «лібералізація» російського життя, започаткована «прогресивним» самодержцем).

Не будемо зупинятися на різних (часто цілком протилежних) оцінках життя та творчості В. Каразіна, лише зауважимо, що відсутня будь-яка логіка в тому, що навіть дуже ініціативний та відданий Харкову дрібний поміщик був спроможний істотно впливати на рішення монарха, тим паче що за їх остаточний варіант боролися такі впливові можновладці, як граф С. Потоцький та князь А. Чарторийський. Перший із названих, С. Потоцький, серед своїх службових обов'язків мав і такий: брати участь у роботі Училищної комісії, до компетенції якої входило розв'язання проблем розвитку освіти.

Загалом уся історія заснування університету, спочатку в Харкові, а потім у Києві, — прямий наслідок протистояння кількох партій (чи по-сучасному — груп впливу), котрі інтригували при монаршому російському дворі заради власних впливів в Україні.

Колись сильна проукраїнська партія (К. Розумовський, П. Завадовський, О. Безбородько, Д. Трощинський) після знищення гетьманщини (Гетьманська держава Б. Хмельницького «Військо Запорозьке», 1648—1782) — останніх залишків української автономії — здавала позиції впливовим польським дворянам, котрі повинні були сприяти утвердженню західного вектора зовнішньої політики Росії. В останньому був особливо зацікавлений імператор-реформатор Олександр І.

Віталій АБЛІЦОВ.

(У продовженні читачі дізнаються, зокрема, про формування професорського складу Харківського університету (із 47 викладачів 29 були іноземцями, котрі заснували в місті Німецьку вулицю). Також ми перегорнемо сторінки біографій Ю. Шевельова та його батьків — генерала Володимира Шнейдера і Варвари Медер, випускниці Миколаївського інституту (Санкт-Петербург), патронесою якого була імператриця Марія Федорівна, дружина Миколи І).

ДО РЕЧІ

Автор публікації Віталій АБЛІЦОВ — колишній працівник «Голосу України» (1995—2000). Автор книжок «Галактика «Україна», «Ностальгія», «Олесь Гончар: «Прагніть задумів глибоких» та інших, котрі потрапили до читачів та бібліотек різних країн, зокрема, до книгозбірень Конгресу США, Колумбійського, Гарвардського, Альбертського університетів.

Пропонуючи свою нову працю (зміст її не обмежується лише вивченням життєписів О. Гончара та Ю. Шевельова, але й історії, зокрема, Харкова, заснування його університету, окремих сторінок літературного та суспільного життя Європи тощо), автор сподівається знайти взаєморозуміння передусім у читачів парламентського видання, а також у численних прихильників творчості та діяльності, дослідників біографій і літературного спадку названих вище визначних особистостей України. Усі можливі зауваження, конструктивна критика, доповнення та пропозиції буде враховано у майбутній книжці.

Сергій ПРИГОДСЬКИЙ:
«Ми підкорили кризу власним інтересам, хочемо випереджати конкурентів, бути лідерами у своїй галузі»

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ!

В Україні й за рубежем добре відомий емальований посуд Керченського металургійного комбінату, створеного ще 1900 року. Багато разів його закривали, змінювали профіль, але життя заводу, що увібрало дух підприємництва 2600–літньої Керчі, тривало, незважаючи на всілякі історичні перипетії і складні етапи розвитку.

Сьогодні це великий виробничий комплекс, що реконструюється і модернізується, до складу якого входять основні виробництва: емальпосуду, трафаретної керамічної деколі та пластмасових виробів. П'ять літ тому сюди прийшла нова команда висококласних менеджерів на чолі з генеральним директором Сергієм Пригодським **(на знімку)**, котрий уже через три роки творчої роботи домігся присвоєння підприємству сертифіката відповідності системи управління якістю сталевого емальованого посуду вимогам міжнародного стандарту ДСТУ ISO 9001 – 2001, завдяки якій продукція торговельної марки «Посуд із Керчі» залишається затребуваною, незважаючи на кризу! А гендиректор і колектив виявилися здатні не тільки постійно розширювати випуск продукції, а й стабільно збільшувати обсяги її реалізації та експорту.

— Коли у нас востаннє сильно штормило, — зауважує Сергій Вікторович, — ті, хто пішов у відкрите море, залишилися на плаву й благополучно вийшли з бурі, а хто злякався й притулився до берега — зазнали катастрофи. Тому кажу: під час кризи в гавані не відсидітися. Ми ж піднімаємо всі вітрила і йдемо у відкрите море, де маємо простір для свого маневру. Тож у нас сьогодні більш високі показники, ніж до кризи. Серед українських виробників сьогодні ми — лідери.

Відчуйте різницю!

Починати втілювати нову стратегію розвитку підприємства найманому менеджерові, вибраному комітетом кредиторів генеральним директором Сергію Пригодському довелося з «найнижчого старту».

У 2004 році трудовий колектив уже готувався поповнити армію безробітних Керчі. Стан у людей був депресивний й через півторамільйонний борг у зарплаті. Тут переважали рудименти вкрай неефективного й витратного радянського способу господарювання, якому новий керівник одразу зумів протиставити сучасний стиль самокерованої економіки на основі низової ініціативи.

Так почалося відродження комбінату, який працював перед санацією лише три місяці на рік. Із 2008-го ввійшли в період стабільності, коли нарешті погасили всі борги: за три роки з 10-мільйонних збитків уперше вийшли на 2,5 мільйона прибутку. За нинішні півроку він становив 5 мільйонів. Підприємство почало не тільки заробляти собі на зарплату, а й поставило завдання стати привабливим для покупців та інвесторів, давати прибуток і розвиватися. Хоча новому гендиректору дістався типовий радянський завод з величезними енерговитратами й територією, громіздкою структурою. Під час санації всі непотрібні заводу гектари території передали на баланс міста, а накопичені за багато років напівзруйновані об'єкти, що давно стали баластом, продали.

Формула успіху

— Особливість нашого відродження в тому, що все робимо своїми руками без допомоги ззовні, — зазначає Сергій Вікторович. — Адже грошей на вихід із кризи ніхто так і не дав, банки навіть не розглядали заяви про кредити підприємства-банкрута з величезними боргами, котре останні десятки років неухильно і швидко «падало», зменшивши свій потенціал більш як у 10 разів. Незважаючи на те, що працювали шість тисяч трудівників, на балансі мали величезну соціальну інфраструктуру, ринку і грошей не було. (Економічне диво, як визнали навіть конкуренти, сталося внаслідок точного економічного розрахунку перспектив зростання та ентузіазму людей, які повірили новому керівникові, котрий, вивчивши світовий досвід і специфіку використання посуду в різних країнах, здійснив структуризацію комбінату). Створили два виробництва, які відповідали вимогам сучасного ринку. Для його нормального насичення й постійних прибуткових показників будемо виробляти до 600 тонн якісного посуду, що має попит у нас, у близькому і далекому зарубіжжі.

Є плани й надалі розвиватися, розкривати нові ринки, підкоряти їх будемо підвищенням якості продукції, котра має подобатися більше, ніж вироби конкурентів.

Спочатку потрібно було домовитися з постачальниками. Підготували план санації, почали продаж баластового застарілого майна ще з минулої епохи господарювання. Лише за два місяці організували і провели конкурси його продажу й одержали стартовий капітал для закупівлі вихідного матеріалу на перший мільйон гривень. Торги зробили регулярними, і за рік зуміли мобілізувати капітал, достатній для запуску ритмічного виробництва. Одночасно почали активно експонувати нові зразки продукції на всіляких виставках, де вироби керчан не бачили вже багато років.

Український ринок уже заповнили, і подальше зростання продажу після досягнутих 250 тонн уповільнилося. Щоб далі розширюватися і зміцнюватися, стали насичувати ринки Росії й Білорусі, Казахстану й Молдови, Польщі й Болгарії, інших країн близького зарубіжжя. Нині вправно відпрацьовується ринок Азербайджану й Узбекистану, Прибалтики й Канади...

Сьогодні більше половини продукції йде на експорт, який нарощуємо постійно. Стали учасниками престижних виставок у Києві й Москві, Франкфурті й Чикаго, 24 вересня будемо в Сеулі. Керч разом із підприємствами Сербії, Іспанії та Польщі стала фактично європейським брендом, що багатьом не під силу.

Пульс затребуваності своїх виробів керчани відстежують в усьому світі: попереду ділові контакти з ринками Мексики, Бразилії, Індонезії, Китаю. У цьому допомагав уряд Криму, торгпредство з Чикаго: відкрито європейські та американські візи для вільного переміщення світом. Зростання випуску продукції чітко синхронізується з її збутом, для чого постійно вдосконалюється робота відділу маркетингу, котрий поповнюється креативними співробітниками, здатними знайти і розширити ринок, тонко відчувати його тенденції.

Точний розрахунок

— Ви наголошуєте: «Основа мого підходу в бізнесі — точний попередній розрахунок результатів наших дій».

— Ринок — це й певні тверді правила, й мистецтво спілкування, й знаходження спільної мови з місцевими покупцями, вміння зрозуміти психологію партнерів, стати їм потрібним, бути завжди на рівні вищих запитів кожного, мати й розважливий напір і легкість, уміти стримати слово, бути обов'язковим, надійним і проникливим, застрахуватися від шахраїв, ураховувати ще безліч інших найбільш важливих для успіху чинників, без знання яких не обійтися, — ділиться досвідом перемог Сергій Вікторович.

Ми зуміли стати модними і затребуваними, тримати марку, з'явилися в ЗМІ, аналітичних статтях, ділових оглядах, інтернет-виданнях. Показово, що й за останніми аналітичними даними дослідження імпорту емальпосуду на російському ринку 57 відсотків дає Керченський металургійний комбінат. До кризи ми подужали 30 відсотків, нині стали найбільшим імпортером, зайняли місце сербів, які в докризовий час були лідерами.

Уся наша продукція залишається затребуваною. Більше того, постійно оновлюємо асортименти. Важливі аналітична робота, реакція, швидке реагування на зміни. Останній приклад: побачили тенденцію спаду гривні й одразу оголосили 20-відсоткову знижку, негайно одержали чергу покупців і за рубежем.

Мені не цікаво ходити заводом і суворо «закручувати гайки», як це робили керівники в часи гранично неефективної адміністративної системи господарювання, коли всі працювали на знос, а в магазинах — як виметено. Мені цікаво ефективно виробляти нову продукцію, цікаво працювати з людьми, стимулювати їх, підтримувати ринкові стосунки й устремління людей, які регулюють багато чого. Треба працювати на випередження.

— Ваші слова: «Щоб нормально жити, не потрібно гасел, потрібно нормально працювати»...

— До того ж розумно працювати, чітко розписавши програму: що я хочу, що можу, що зроблю, і рівно стільки, скільки треба. І хоч гроші залишаються грошима, потрібно намагатися отримувати від роботи задоволення. На противагу заклинань декого: «Насамперед потрібен прибуток», я кажу: «У нас немає голої мети заробітку грошей, ми повинні стати лідерами з виробництва, якості, обсягів і реалізації, законодавцями мод у нашій галузі. Не думайте ви безперестанку про ці гроші, піклуйтеся про те, як стати кращими у всіх стосунках і завдяки цьому ще більше розширити ринок. Щоб наш дизайн став бажаним, еталонним і модним. А гроші прийдуть як результат професійної роботи». Усі вдалі рішення обов'язково конвертуються потім у реальні гроші.

— Робота — більше духовне поняття?

— Хороша робота приносить задоволення і радість від зробленого на користь собі і людям. Що більше ти професіонал, то краще можеш організувати справу, витратити на неї менше часу й одержати більше задоволення від добре зробленої роботи. Потрібно й людей зацікавити, і не тільки грошима, а тим-таки задоволенням від створеного на благо. Потрібна внутрішня мотивація, людина повинна завжди відчувати добро, свою корисність, необхідність справі й колективу, і для її творчості слід створити умови. Тоді буде нормальною й виробнича дисципліна. Хотілося із цього депресивного підприємства створити комбінат, яким люди пишалися б, могли сказати з гідністю: «Я працюю на вітчизняному комбінаті». Це вийшло. На ярмарку вакансій молодь нам каже — прагнули сюди, тому що тут працювати престижно. Це краща нагорода керівникові, адже на основі досягнутого буття ми починаємо поглиблювати свідомість. Але спочатку було слово, думка, ідея, прорахована усвідомлена мета. Тоді все вийде. Головне, щодня не втрачати відчуття вектора, стабільності, надійності й перспективи.

Пріоритети особистості

— Допомогу держави під час зльоту відчули?

— Дуже заважали кредитори в особі держави, які із самого початку процедури санації були проти відродження комбінату, настійно й методично пропонували його ліквідацію, поспішали забрати кожну нову копійку, яка тільки-но почала з'являтися в активі підприємства й була дуже необхідна для виведення з економічного глухого кута в зростання.

...Аналізуючи дії нашого уряду, згадуєш гумореску про онука-математика, котрий, намагаючись довести своїм дідові й бабі, який він учений і розумний, помножив і розділив дві курки так, що вийшло три. На що дід сказав, ну, ми з бабою будемо їсти ці, що на столі, а ти ту, котру вирахував. ...Гірше те, що наші правителі їдять саме реальних двох курей, а народу пропонують їсти ту ефемерну третю, котру самі ж і вирахували.

— Знаю, ви гарячий прихильник ліберальної економіки...

— Ми її вистраждали, тепер я знову чую: «Треба повторно все одержавити». Але ж ми говорили про пріоритети особистості над державою, тепер знову перші особи починають повторювати: держава вище за все. То що, повертаємося до старої моделі? Але ж держава — лише інститут організації безпечного й комфортного життя особистості. Казармений соціалізм ми вже бачили. Нам що, готують казармений капіталізм?

— ...За якого вправність «вибивати» гроші досі вважається геройством.

— А чому їх не заробляти, як це роблю я? У нас струнка програма модернізації, тому що нічого не оновлювалося майже чверть століття. Потрібні нові елементи технології, що підвищують продуктивність, щоб бути дедалі конкурентоспроможнішими, платити трудівникам нормальну зарплату. Але заважають побори, які любить улаштовувати влада різних рівнів. То налагодьте нормально збір податків. Навіщо я їх справно плачу, якщо вам увесь час не вистачає грошей? Замість того, щоб займатися рутинною роботою і створювати нормальні умови для праці підприємницьких структур і потім збирати з них податки, ми їх усіх душимо корупцією і хабарами, якими всіх заганяємо в «тінь», а потім їдемо в центр вибивати гроші, і вичавлюємо їх з тих, хто ще виживає.

Але ж не всі, хто в «тіні», цього хочуть, вони ж замість податків державі платять комусь за «дах. Реальні виробники ПДВ не одержують, натомість якісь шахраї відмивають. А хто буде платити зарплату? Уряд? Ні! Він заплатить бюджетникам. А виробничникам я буду платити. Усі ділять шкуру невбитого ведмедя.

Тому мене не влаштовує не лише влада, а й опозиція. Парламенту потрібно не лише створювати закони, а й стежити за виконанням уже прийнятих. Головне, домогтися реальної незалежності в судовій галузі влади, яка повинна забезпечувати чітку і ясну правову ситуацію. Якби суди були в нормальному стані, вони б навели порядок у всіх взаєминах у суспільстві. Адже ми всі — рівні партнери в нашій діяльності на добро людей і держави.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Сергій ПРИГОДСЬКИЙ закінчив Донецький політехнічний інститут. 10 років працював на шахті, але незадоволеність тим, що не цілком вдається реалізувати свій творчий потенціал, привела до повороту в долі. Слухав різні курси з менеджменту, маркетингу, фінансового ринку, економіки підприємств. Одержав другу вищу освіту — закінчив Академію управління при Президенті України. За першим фахом — гірничий інженер-маркшейдер. Математична спеціальність, що вимагає точного розрахунку. Ці навички вплинули на розвиток підприємницьких нахилів. В актив періоду роботи на комбінаті записав створення міцної команди, за допомогою якої вдалося досягти поставлених завдань й успішно реалізувати програми з оздоровлення виробництва. Життєва удача — сім'я: дружина і три доньки. Пишається тим, що діти виросли гідними людьми.

Усі вдалі рішення обов'язково конвертуються в реальні гроші

За законами жанру — істина десь посередині, або А ліс і нині там

АНОМАЛІЇ

Після трагічних подій, пов'язаних із умисним убивством людини в Голованівському районі, і оголошення його основного фігуранта у розшук для притягнення до кримінальної відповідальності, раптом настала черга порозгрібати інші, менш важливі, але теж нагальні питання цієї справи. Йдеться про десятки тисяч гектарів мисливських угідь, де було скоєно злочин, переданих у користування підприємству, до діяльності якого причетний розшукуваний. Ініціатори наведення порядку — Генеральна і, відповідно, Кіровоградська обласна прокуратури. І не дивно, адже, крім іншого, заплямована честь мундира (до злочину причетний районний прокурор).

Тож власне протест прокурора області від 09.07.2009 року № 07/4-424 вих. щодо незаконності окремих пунктів рішення п'ятнадцятої сесії обласної ради від 21.03.2008 року № 424 «Про надання мисливських угідь у користування ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське», згідно з яким 26 400 га лісу та інших угідь надано у користування товариству з обмеженою відповідальністю «Мисливське господарство «Голованівське» з правом ведення мисливського господарства і користування тваринним світом (!) строком на 15 років, здивування не викликав. Так само, як і логічність його розгляду на окремій сесії обласної ради, де це питання було головним.

До відома. ***У своєму протесті прокурор Кіровоградської області зазначив, що рішення в певних його частинах є незаконним і підлягає скасуванню через, крім іншого, відсутність погодження на передачу в користування земельних угідь власників або користувачів земельних ділянок, (зокрема Голованівської та Ульяновської райдержадміністрацій і низки юридичних та фізичних осіб), встановленої форми відповідного клопотання Кіровоградського обласного управління лісового та мисливського господарства і погодження обласної державної адміністрації.***

Депутати протест розглянули і... відхилили. Вирішили, що він внесений за формальними ознаками, а до проекту рішення додано всі необхідні документи. У тому числі й наведені у протесті прокурора, як такі, що відсутні.

Та й змінювати щось «заднім числом», з'ясовується, неможливо. Аргумент депутатів — рішення Конституційного Суду України від 16.04.2009 №7-рп/2009, відповідно до якого «... органи місцевого самоврядування є відповідальними за свою діяльність перед юридичними і фізичними особами. Таким чином, органи місцевого самоврядування не можуть скасовувати свої попередні рішення, вносити до них зміни, якщо відповідно до приписів цих рішень виникли правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів, і суб'єкти цих правовідносин заперечують проти їх зміни чи припинення».

Чи заперечують засновники ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське» проти позбавлення їх такого ласого «мисливського» пирога, наразі сказати важко. На сесії їх не було. А от щодо «виникнення правовідносин», то, звичайно, такі мали місце. Зокрема й такі, про які знає вся Україна.

Тож обласна рада вирішила, що, приймаючи рішення про надання мисливських угідь у користування ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське», вона діяла в межах повноважень, визначених чинним законодавством та регламентом обласної ради.

Істина ж, як завжди, десь посередині. По-перше, державне підприємство «Голованівське лісове господарство» не тільки надало відповідне погодження на виділення мисливських угідь, але й кровно зацікавлене в подовженні дії договору. Аргумент: — «Хтось же має в тих лісах господарювати, вкладати кошти в природоохоронні заходи, в розвиток мисливського господарства». Як стверджують представники відповідних державних структур, їм з цим не справитися, бо низький рівень фінансування.

Крім того, проаналізувавши свого часу надані матеріали (благі наміри), управління охорони довкілля у Кіровоградській області не заперечувало проти надання у користування товариства зазначених мисливських угідь за умови виконання ними зобов'язань, що випливають з природоохоронного законодавства. Знову-таки передусім, враховуючи факт, що для виконання цих заходів буде залучено чимало коштів недержавного фонду.

Факт. ***План розвитку на 15 років ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське» передбачав інвестувати у відтворення та охорону мисливських тварин 877 200 грн. та ще 2 млн. грн. — на ведення мисливського господарства.***

У якому разі договір все-таки може бути розірвано, скасовано, чи припинено його дію, якщо це відмовляється зробити обласна рада? Наприклад, у разі невиконання або порушенні вимог, зазначених у ст. 30 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» та ст. 34 Закону України «Про тваринний світ», використання державного мисливського фонду в угіддях може бути заборонене терміном до трьох років. Що нині і зроблено. Рішенням обласної державної екологічної інспекції від 02.07.2009 року №26/09 використання державного мисливського фонду на території мисливських угідь, закріплених за ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське», через численні порушення тимчасово заборонено.

А обласна рада рекомендувала облдержадміністрації спільно з обласним управлінням лісового та мисливського господарства розглянути проблемне питання та надати їй пропозиції щодо подальшого використання мисливських угідь. Адже нічийними такі величезні мисливські угіддя довго бути не можуть. Може розпочатися масове браконьєрство, інше шкідництво...

Про всяк випадок обласна рада оприлюднила інформацію про те, що вона постійно заздалегідь надає проекти всіх рішень, що плануються до внесення на розгляд сесії, прокуратурі області для ознайомлення, а на пленарні засідання обласної ради обов'язково запрошується прокурор області, що дає змогу завчасно попередити можливі порушення законодавства. Чи є це для прокуратури обов'язковим до виконання, запитання скоріше риторичне. Про наявність нормативних чи юридичних документів, які б зобов'язували прокуратуру опротестовувати рішення органу місцевого самоврядування ще до його прийняття, невідомо. Хоча робити це, суто з бажання забезпечення дотримання законодавства в області, загалом можливо.

На цьому можна було б поставити крапку. Але... йдеться про інше. Рішення датоване 21.03.2008 — понад рік, аж до вчинення жахливого злочину, який називають полюванням на людину. Ніхто не знав, що в Голованівську загалом і мисливських угіддях зокрема цього та сусідніх районів відбувається щось не те? Нікому не було до того діла? Як виявляється, не зовсім. Пропонуємо кілька рядків з копії листа голови Голованівської райдержадміністрації С. Піддубного до міністра внутрішніх справ Ю. Луценка: «...Сподівалися, що справедливість восторжествує ...Люди чекали, що буде дана належна правова оцінка незаконним втручанням ... в діяльність правоохоронних та державних органів, незаконним заволодінням комунальним, колективним та державним майном... незаконним користуванням лісомисливськими масивами...

Майже місяць працювали слідчі... Але минає рік — і жодних результатів. Тим часом, увірувавши в свою безкарність і всесильність, В... продовжує тероризувати район, незаконно без ліцензії вибивати звірину в лісі...». Лист №1-7/1 датовано ... 25.05.2006 року(!). Як кажуть, без коментарів.

Повертаючись до теми рішення обласної ради. Мабуть, є таки у ньому недопрацювання та недоречності, якщо на цьому наполягає, спираючись на чіткі вимоги законодавства, обласна прокуратура. Але найбільша з них та, про яку навіть уявити колись ніхто не міг, — що на території орендованих мисливських угідь (а скільки таких в Україні?) за участі одного з безпосередніх організаторів мисливського господарства «Голованівське», здійснюватиметься полювання на людей. Кажуть, знати б, де впадеш... Але падінь таких чомусь дедалі більше. Кругова порука керівників державних і недержавних, офіційних і неофіційних закладів та установ, чиновників і пересічних громадян призводить до того, що уже й державне — не державне, і громадське — не таке. Озирніться. Земля десятками і сотнями тисяч гектарів «орендується» за сотні гривень, до річок і озер не підступитися уже давно, не увійти уже звичайній людині і в лісові угіддя ...І це тоді, коли все це, поки що — державне. Тобто народне, наше з вами?

Тим часом. ***Генеральна прокуратура знову звернулася з позовом до суду про визнання незаконним рішення про передачу мисливських угідь ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське». Отже, як і має бути в цивілізованій правовій державі, останню крапку поставить суд? От тільки, чи не буде запізно?***

Охочих зайти на «мисливську стежку» голованівських господарів не видно.

Післямова. ***Поки матеріал готувався до друку, Кіровоградська обласна державна адміністрація запропонувала обласній раді передати угіддя Голованівській та Ульяновській районним організаціям Українського товариства мисливців і рибалок.***

Разом з тим у відповідному документі зазначено, що зробити це можна лише у випадку, якщо суд визнає незаконним рішення облради про надання цих земель ТОВ «Мисливське господарство «Голованівське».

Тим часом Кабінет Міністрів звернувся до Верховної Ради з пропозицією збільшити кількість заборонених до приватизації підприємств зі 1537 до 1795 об'єктів. До списку входять, зокрема, і згадані мисливські угіддя.

Петро МЕЛЬНИК.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ОГОЛОШЕННЯ

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

26 серпня 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду. Учасник Фонду ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «СОЮЗ» (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді №211 від 29.12.2008р) змінив назву на **Публічне акціонерне товариство «Комерційний банк «СОЮЗ»** (свідоцтво учасника Фонду №202 від 26.08.2009).

27 серпня 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду. Учасник Фонду ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «АКТА-БАНК» (м. Дніпропетровськ, реєстраційний номер у Фонді № 205 від 27.06.2008р.) змінив назву на **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «АКТА-БАНК»** (свідоцтво учасника Фонду №196 від 27.08.2009).

28 серпня 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду. Учасник Фонду Акціонерний банк «Національні інвестиції» (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді № 116 від 02.09.1999р.) змінив назву на **Публічне акціонерне товариство «Банк «Національні інвестиції»** (свідоцтво учасника Фонду №107 від 28.08.2009). 8-800 3081080 www.fg.org.ua

Постановою господарського суду Миколаївської області від 04.08.2009 р. по справі № 5/221/09 визнано банкрутом ТОВ «ИВЕКО ПЛЮС» (ЄДРПОУ 36056524, адреса: 54030, м. Миколаїв, вул. Пушкінська, 17) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АВ № 397364 від 08.12.2008 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення, за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карпенка, 2/1, кв. 41.

Постановою Господарського суду Львівської області у справі № 8/85 від 11.08.2009 р. Приватне підприємство «Будагрогурт» (79026, м. Львів, вул. Ак. Лазаренка, 1, код ЄДРПОУ № 34606179) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру — ліквідатором призначено арбітражного керуючого Віннікова В. В. (ліцензія серія АВ № 347185 від 05.09.2007 р.).

Згідно Постанови Господарського суду Вінницької області від 29 травня 2007 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі № 5/145-05 про банкрутство Колективного підприємства «Спецсільгоспмонтаж», Вінницька обл., Козятинський р-н, с. Козятин, вул. К. Маркса, 151 (код ЄДРПОУ 00011026).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Градюка О. І., м. Львів, вул. Золота, 5/26, т. 8-067-674-01-64.

Подача позовних заяв про включення до реєстру вимог кредиторів припинена.

Згідно Постанови Господарського суду Вінницької області від 29 травня 2007 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі № 5/145-05 про банкрутство Колективного підприємства «Спецсільгоспмонтаж», Вінницька обл., Козятинський р-н, с. Козятин, вул. К. Маркса, 151 (код ЄДРПОУ 00011026).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Градюка О. І., м. Львів, вул. Золота, 5/26, т. 8-067-674-01-64.

Подача позовних заяв про включення до реєстру вимог кредиторів припинена.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 166 (4666)
СУБОТА, 5 ВЕРЕСНЯ 2009

І, якщо говорити відверто, без фільму «Тіні забутих предків» Параджанова нічого б такого не відбувалося у світовому кінематографі, в румунському, угорському, болгарському. Більше того, ним надихнулися американські, аргентинські, бразильські кінематографісти

«Я перед будь-якою нацією готовий стати навколішки, і тільки за те, що вона зберегла для себе свій образ, своє мислення, своє бачення світу. Ось за це їй треба доземно вклонитись»

СПАДКОЄМНІСТЬ

Молодь має знати героїчну історію шістдесятників

4 вересня 1965 року в кінотеатрі «Україна» відбулася прем'єра фільму Сергія Параджанова «Тіні забутих предків». Учора за ініціативи Всеукраїнського громадського об'єднання «Молодий Народний Рух» пройшов захід, приурочений 44-й річниці подій, які відбулися на цій прем'єрі. На зібранні були вдова В'ячеслава Чорновола Атена Пашко, перший голова Народного Руху Іван Драч, багато людей поважного віку, котрі були учасниками тих подій, та молодь.

Голова ВГО «Молодий Народний Рух» Іван Крулько зазначив, що присутність одночасно старшого покоління і молоді надзвичайно важлива. Бо треба тримати зв'язок поколінь. Нинішня молодь має знати, що в них є історія та прекрасні героїчні сторінки. Окрім того, вони можуть поспілкуватися з тими, хто не боявся повстати проти радянської системи, хто ламав її і, врешті-решт, здобув українську незалежність.

«Надзвичайно приємно вже вдруге зустрітися і згадати події, коли, здавалося, український дух, який був зламаний у радянській державі, раптово зринає і на прем'єрі фільму «Тіні забутих предків». Українство знову заявляє, що воно є, що цей дух не можна зламати», — сказав він.

«Я переконаний, що цей захід стане традиційним. Наступного року робитимемо все можливе, щоб якомога краще підготуватися до 45-ї річниці цієї події. Також ініціюватимемо, щоб це відбувалося на державному рівні. Саме з того етапу відліковується епоха шістдесятників, Руху, який відновив Україну і довів, що вона виборе свою державну незалежність», — зазначив він.

Іван Драч переконаний, що не варто рівнятися тільки на націонал-патріотів, а треба розуміти різних людей. Якщо не зможемо цього зробити, то й надалі занепадатимемо.

І тому винятково цікавий — а особливо для молоді — цей геніальний кінорежисер Сергій Параджанов.

Сергій МЕЛЬНИК.

Тіні забутих предків

Фільм-історія Сергія Параджанова, яка ніколи не втратить актуальності

Чи потрібно представляти читачам знаменитий фільм і його відомого режисера? Але для того, щоб ми ніколи не забували ні чудової картини, яка відіграла значну роль у національному піднесенні, ні своїх предків, котрі справді були неординарними у своєму житті, часто вільнолюбними та гордими, ні нашої історії, бо її теж варто вже очистити від скверни і брехливих нашарувань, це треба, адже наша історія справді неоднозначна й почасти трагічна. Інтерв'ю з лауреатом Національної премії імені Т. Шевченка, відомим кінознавцем **Леонідом ЧЕРЕВАТЕНКОМ**, яке ми пропонуємо читачам, було опубліковане два роки тому, але його розповідь, безперечно, цікава й нині. Друкується зі скороченнями.

— Пане Леоніде, я знаю, що Параджанов — ваш наставник і вчитель. Як ви зустрілися з ним, про що говорили?

— Я навчався тоді в Київському державному університеті, зокрема відвідував кілька семінарів, один із них називався «Вивчення творчості Михайла Коцюбинського». Почув, що знімається фільм «Тіні забутих предків». Мої враження відрізняються від того, що я читав про цей фільм і Параджанова, і чому доручили саме неукраїнцеві такий фільм. Я його й запитав про це, і ось що він мені відповів. «А ти хіба не знаєш, навіщо вони взяли на цей фільм мене, «арм'яшку»? Хочуть, щоб цей «арм'яшка» все зіпсував і зробив із цього фільму оту саму смердючу кулю. А ось я зніму такий фільм, що вони жодною мовою не зможуть його перекласти, в тому числі й російською».

Треба також сказати, що коли він брався за Коцюбинського, то, як сказав Сизоненко, ясна річ, він ні про Коцюбинського, ні про цю повістину ще нічого не знав. Йому просто нав'язали силоміць. А коли він прочитав, то перше, що зробив, — поїхав у Карпати, подивився на натуру, і звідти приїхав уже натхненний.

— Але ж Параджанову, мабуть, допомагали, підказували, як ліпше зробити, що при цьому використовувати?

— Звісно, підказували. Я можу назвати ім'я головного консультанта, це Іван Михайлович Дзюба, нинішній академік. У мене і зараз є лист Івана Дзюби до Параджанова з порадами. Це мені його сам Параджанов віддав, бо, може, ви знаєте, він не дуже дорожив своїм архівом. На, візьми, каже мені, це тобі більше стане в пригоді, ніж мені. Я його й зберіг, цей лист тепер — як історичний документ. Звичайно, допомагати розпочав Дзюба, потім його вивели на художника Манайла. Ми про нього тоді ще мало знали, але саме відбулася виставка на Червоноармійській, і ми всі були просто вражені. Отже, вивели Параджанова на Манайла, вивели на Якутовича. Далі залишився оператор, він його сам знайшов, Юрія Іллєнка. Подивився його фільм "Прощайте, голуби!" і запропонував. Хоч Юрій Іллєнко спочатку не погоджувався, та Параджанов зумів його переконати, що це буде фільм незвичайний, просто шедевр.

Кадр із фільму.

— Гаразд, повернімось до кіно. Як пишуть у кіноенциклопедичному словнику, — це експресивно романтичний фільм, в якому втілилася сама манера режисера. Чи справедливо тлумачиться це в радянському словнику?

— У принципі, в цьому фільмі, як завжди в шедеврі, багато чого приховано, є кілька поверхів, і кожен з них вагомий і справедливий. Ось коли вони вже здавали матеріал, то їх звинувачували і в етнографізмі, і в порнографії, і чого тільки їм не клеїли. До речі, ті люди, котрі клеїли їм ці ярлики, потім виявилися найбільшими оспівувачами цієї картини. Втім, оспівували її тоді, коли вона вже почала отримувати міжнародні нагороди. Хоча в цьому плані в Параджанова було абсолютно цинічне ставлення до подібного. Він казав: «Я знаю, що доки не отримаю на якомусь із фестивалів якоїсь поганенької медальки, то ніхто зі мною рахуватись не буде». І послали цей фільм на провінційний фестиваль в Аргентину — хай там, мовляв, провалиться. А він не провалився, картину помітили й нагородили. Ось тоді й почалась його хода планетою... Але перед тим, усі повинні знати, фільм закривали у виробництві 13 разів.

— Невже це правда — 13 разів закривали таку картину? Може, це трохи перебільшено? Як можна закрити те, що дозволено навіть найвищими начальниками від кіно?

— Це правда, і ніхто мене не переконає, що це не так, адже все робилося на моїх очах. А хто відкривав? Відкривав сам Параджанов. Як? Відповідаю: за допомогою своїх московських зв'язків. Коли спускався черговий наказ зупинити картину, він терміново шукав якесь кольє чи золотий браслет, віз своїм високим покровителям до Москви: Герасимову чи Макаровій. А ті вже знаходили ключі до серця московського чиновництва.

Ось як воно все було. Про це сьогодні наші співці поетичного кіно, наші дослідники не говорять. Але ось чому вийшов такий український фільм. Звичайно, велика удача цього фільму — що прийшов до них тоді ще студент II курсу Іван Миколайчук. На цю роль був затверджений інший актор —Геннадій Юхтін. Це був уже зовсім інший образ. Іван ужився в цей образ, він звідти родом, і тому враження справляє велике. Мене спочатку дуже дратувала Кадочникова, але сьогодні я вже дивлюся на неї без роздратування, призвичаївся. Абсолютно блискучі ролі у Бестаєвої, Богашвілі, Гринька. Ніхто навіть не може здогадатися, що Микола Гринько у тій картині. Епізод убивства Івана в корчмі, де Гринько стоїть у центрі, довжелезна така тичка, як Дон Кіхот. Прекрасно зіграв покійний Льоня Енгібаров.

— А як Параджанов сам висловлювався про свій фільм? Мені здається, що в ті часи говорити про такий фільм треба було неоднозначно.

— Висловлювався він справді в різних аудиторіях по-різному, тоді можна було цілу антологію з цього приводу скласти. Параджанов був чоловіком бурхливої уяви, причому міг підігрувати глядачеві чи слухачеві, залежно від того, що про нього хотіли почути. Говорив те, що хотіли, або навпаки. А коли йому починали дорікати: ти, мовляв, он там стільки сидів на фільмі, хіба можна? — він казав, що зняв геніальний фільм, зняв шедевр...

Справді, зняти такий фільм було непросто. Спочатку він був абсолютно розгублений і незвично для людей, з якими спілкувався, пригнічений. У перший момент, коли треба було розпочати зйомку, щоб вийти до кінокамери і сказати чаклунське слово «мотор», він був у такому мандражі і хвилюванні, що його просто колотило, він не знав, що сказати акторам. Другий, третій епізод вже легше йшло.

Момент інший, коли він себе привселюдно ганьбив, посипав голову попелом і кричав: «Я дурний арм'яшка, я нездара, я нікчема!» А коли вже все було знято і матеріал просто вражав, він стояв перед ним розгублений, не знав, як це монтувати. Бо воно ж, якщо на те пішло, не зовсім за повістю Коцюбинського. Параджанов знімав кіно, витягуючи з повісті те, що його хвилювало, що запалювало його уяву. Відповідно і рішення були зовсім інші. Скажімо, той золотий, який кидають, і цей золотий лягає на купу міді й олова.

З цього й починається фільм, момент суто соціальний. Або цей рід, майже первісний, який ось ще зберігся в Карпатах. А як можна було оминути ці явно фольклорні епізоди — чугайстер, мавки, — які є в Коцюбинського? Інший би режисер пішов на це і зупинився б на цьому. А Параджанов обмежився лінією, яку він назвав Ромео і Джульєтта, лінія трагічного кохання. Кохання, яке людину підносить і разом з тим убиває.

І, якщо говорити відверто, без фільму «Тіні забутих предків» Параджанова нічого б такого не відбувалося у світовому кінематографі, в румунському, угорському, болгарському. Більше того, ним надихнулися американські, аргентинські, бразильські кінематографісти. Параджанов показав, як через етнографію, костюми, танок і пісню можна розкрити щось набагато більше.

Усе мистецтво мусить відображати національний колорит. У цьому плані в Параджанова було специфічне бачення. Проте не забуваймо найголовніше: це була епоха, коли все нівелювалося і створювався «єдиний радянський народ». Радянський, але чомусь говорили тільки однією мовою — російською... І таким чином те, що творив Параджанов, було опозицією, майже революцією. Він не вписувався в ту картину, яку створювали Комуністична партія і весь державний лад. Це явно була протидія, і Параджанов ішов усупереч самому режиму.

І фактично він своє призначення виконав. Іншого такого я не зустрічав, щоб так вільно, розкуто, талановито ставився до матеріалу. Він мені колись казав, я навіть записав цю фразу: «Я перед будь-якою нацією готовий стати навколішки, і тільки за те, що вона зберегла для себе свій образ, своє мислення, своє бачення світу. Ось за це їй треба доземно вклонитись». А що таке його «Тіні забутих предків», як не доземний уклін українцям? А далі — доземний уклін грузинам («Легенда про Сурамську фортецю»), доземний уклін вірменам («Саят-Нова») і так далі...

— Так, ці картини справді національні. Не кожен режисер навіть зараз може це зробити: відчути в собі цей національний дух, відчути своє кіно і кожен кадр у ньому.

— Більша частина кінорежисерів не сприйняли Параджанова. Непросто було перейнятись, для цього потрібен талант, мистецький досвід і, як ви кажете, національний дух. Параджанову була зрозумілою національна ідея. Адже для того, щоб з'явився геніальний твір, треба заговорити національною мовою. Тоді треба було мати неабияку рішучість, щоб зробити такий мужній крок. І Параджанов його зробив — красиво і поетично...

Інтерв'ю взяв **Ігор РУСАНІВСЬКИЙ.**

Параджанов був чоловіком бурхливої уяви

Михайло БОЯРСЬКИЙ: «Це таке щастя — побачити дітей своїх дітей!»

КУМИРИ

Одесити абсолютно впевнені в тому, що він народився на Молдаванці, львів'яни без зусиль доведуть, що він шляхетного роду, ну а пітерці виведуть його родовід з точністю до сьомого коліна. І це все про нього — про Михайла Боярського... Далі продовжувати немає рації — тому що його знають усі.

Та хто ж не знає Д'Артаньяна Радянського Союзу! Журналістів Михайло Сергійович не жалує, тому що брехні про нього написали повний мішок. Але є декілька ключових слів, які служать паролем для розмови з ним. І слова ці — «сім'я», «діти», «кохання», «Одеса», «Зеніт», «Київ», «театр».

Розмова з народним артистом Росії Михайлом Боярським відбулася, не повірите, у Венеції, де ми опинилися в одній туристичній поїздці. Теми розмови народилися миттєво: Венеція — Санкт-Петербург (Північна Венеція) — Вилкове — (українська Венеція). Санкт-Петербург (Північна Пальміра) — Одеса (Південна Пальміра).

Про енергетику

— Михайле Сергійовичу ви живете в самому центрі Пітера, недалеко від Ермітажу. Ваші вікна дивляться на будинок, де жив і помер Пушкін. Я був там нещодавно — енергетика району божевільна.

— Пушкіна люблю безмірно й багато чого знаю напам'ять. До того ж давно. У дитинстві мене постійно виганяли з театру. Я любив стирчати за лаштунками й підказувати текст акторам. «Маленькі трагедії» «суфлював» щосили. Особливо моїй хрещеній, вона ж рідна тітка, народна артистка, але це неважливо. Я з потомственої артистичної родини. Батько, Сергій Олександрович, і дядько, Микола Олександрович, були провідними акторами театру імені Віри Комісcаржевської, їхні дружини теж присвятили життя театру. Зокрема, моя мама, Катерина Михайлівна Мілентьєва, працювала в Театрі комедії. Портрет бабусі висить серед портретів кращих педагогів Петербурзької духовної семінарії. А діда мого, архієрея, розстріляли. Ми довго цього не знали... У мене був чудовий брат, Олександр Боярський. Він рано загинув, у 42 роки потонув у Болгарії, погано стало із серцем. Він працював в одному із кращих тоді театрів — російському драматичному в Ризі. Найінтелектуальніший і найосвіченіший у нашій родині, знав декілька мов. Я жалюгідна подоба того, що представляла наша родина. Найпопулярнішим серед Боярських я став тільки тому, що моя фізіономія крутиться на теле- і кіноекранах.

— Напевно, і дружину в театрі знайшли?

— Так, ми з Ларисою Луппіан познайомилися саме в театрі. У мене була моя перша головна роль. Вона грала в цьому спектаклі. Я радів! А виявилося, що це й доля. Відтоді ми все життя разом. І дітей з нею виростили чудових.

Про батьків і дітей

— Ну цю фразу про дітей кажуть усі без винятку батьки.

— Діти в мене справді чудові. Син Сергій закінчив Університет економіки та фінансів, женився, хоч і рано, як мені здавалося. Зате подарував мені онуку Катю. Це таке щастя — побачити дітей своїх дітей! Але він не забуває і про музику — пише вірші та музику, сам співає, записав декілька альбомів. Його небагато хто знає — він не тусовщик і не прагне піару. Але це потужна творча особистість.

Дочку Лізу останнім часом практично не бачу. Постійно репетиції, зйомки. Мені не соромно за те, що робить моя донька. Це найвища оцінка. Я батько й повинен бути суворим. Вона самостійна, ми їй нічого не радимо, та вона й не питає. Як далі буде, подивимося. А поки що... Ось, кажуть, пішов батько Лізи Боярської (сміється у вуса. — **Авт.**). Головне, щоб не зламалася завчасно. Працює дуже багато. Ну, дасть Бог, упорається. І нашу довіру виправдає. Не те що я! Адже з мене готували музиканта. Ганяли так, що ой-йой-йой. До кінця школи я вже настільки зненавидів музику... Тим паче що треба було всі ці опери слухати, знати. З'явилися «Біттлз», і це мене збило. Зробили групи, звичайно. Нині половина тих, з ким тоді «мучили» інструменти, в консерваторії, в різних країнах світу в оркестрах сидять, роз'їхалися. Вони вже професори й викладають.

Я, з Божою допомогою розуміючи, що 8—10 годин працювати з інструментом не можу, вирішив піти в артисти. Стирчав за лаштунками. Мені подобалася атмосфера лаштунків — артисти, всі такі веселі, випивають, залицяються до жінок. Мені все це дуже подобалося. Усе, що відбувалося в театрі, для мене було — справжнє життя. Коли я приходив в оперу, там усе було для мене брехнею. Це дуже відштовхнуло. Колись я подивився зарубіжний спектакль, був вражений акторською грою, тому зовсім забув про музику. І вступив до театрального. Зі мною на курсі навчалися син Юхима Копеляна, син Євгенія Лебедєва. Коротше, така собі «золота молодь» зібралася. Було дуже здорово! І от за роки навчання в театральному інституті я дуже полюбив свою професію. Вона важка, скрупульозна, невдячна. Але бувають такі зльоти чудові, вони вартують того, щоб на це покласти все життя. Якщо артистові за своє життя вдається зіграти одну-дві вдалі ролі, то він його прожив немарно.

Про театр і естраду

— Михайле Сергійовичу, вас іноді багатоверстатником називають — театр, кіно, естрада...

— Тато взагалі вважав, що це халтура — працювати й у театрі, й у кіно. Так уважали багато хто. Так і мама Андрія Миронова вважала. Як це, мовляв, два концерти на день? Мій рекорд — 14 концертів на день. Після чого з'явилася стаття в газеті «Боярський пограбував Новгород».

Мене влаштовують цікаві ролі, а головні вони чи ні — це вже другорядне. Я починав з масовки. На самому початку у спектаклі «Злочин і покарання» зображував юрбу студентів, разом з однокурсниками. Ніколи не вважав роботу в масовці не гідною справжнього артиста. Упевнений, що будь-яку, навіть найменшу роль, можна зіграти виразно, яскраво. Я грав усе, що можна було грати, і через декілька місяців роботи в театрі став найбільш граючим актором.

— А кіно?

— До театру були й ролі у кіно. Ще школярем знявся у фільмі «Сірники дітям не іграшка», потім «Солом'яний капелюшок», пам'ятаєте, такий італієць (пограв бровами й очима загадково. — **Авт.**). Але, звичайно, справжня популярність прийшла після «Старшого сина». Я там такі уроки проходив! Не забуду перші зустрічі й партнерство з Євгенієм Леоновим. Як він нас учив «користуватися реквізитом». Незамінний у кіно напій — шампанське. Якщо коньяк — це чай, якщо горілка — це вода. А шампанське? Отож Євгеній Леонов навчив його «правильно» використовувати. Пам'ятаю, було 5 пляшок — реквізит. Леонов мені й каже: «Ти не здумай у першому дублі все як треба зробити». Ну й намагалися. Коротше, на п'ятій пляшці все чудово вийшло. А куди реквізит відкритий подіти? Правильно — одразу випивали. Тож не тільки майстерності вчили (хитро посміхається. — **Авт.**)

— Але є, напевно, улюблені, знакові ролі в кіно...

— Звичайно. До однієї із кращих моїх ролей у кіно, Теодоро в «Собаці на сіні», батьки поставилися скептично. Мама взагалі вважала, що мені пропонують якісь несерйозні ролі. А мені подобається. Ну чим поганий сміливий, відчайдушний і веселий Д'Артаньян? Особисто для мене є ролі, які мені більше дорогі як артистові. Але якби я не зіграв цього героя, напевно, все життя шкодував би. Свою славу я практично нанизав шпагою Д'Артаньяна.

Про кохання і зраду

— Ваш останній фільм — «Тарас Бульба», роль козака Мосія Шила, котрий пропив козацьку скарбницю...

— Я обожнюю цей фільм! Я обожнюю цю повість Миколи Васильовича Гоголя! Буквально завжди ридаю, коли читаю, і нічого кращого я не читав! І от коли Бортко мене запросив зніматися... А він дуже дивний режисер! Надзвичайно добре до мене ставиться, але ніколи не знімає. Було, він мене запросив — на фільм «Ідіот». Я, звичайно, зрадів — Достоєвський, матеріал такий... Він каже: «Михайле, ви гратимете роль Келлера». Я взагалі з Достоєвським на «ти», але не пам'ятав там ніякого Келлера. Погортав ретельно всього «Ідіота» — є! Знайшов! У двох місцях з'являється, каже декілька слів. Я приходжу й кажу Бортку: «Ти що, знущаєшся наді мною? У масовці, якихось пару слів». Він як закричить: «Що?! Знаєш, що я зроблю для тебе? Я тебе благаю — це буде краща твоя робота, присягаюся тобі!». «Ні, — кажу, Володю, — ні, не вмовляй». Він бере папір і пише: «Я, Володимир Бортко, обіцяю, якщо Боярський зіграє роль Келлера у фільмі «Ідіот», поїти й годувати його до кінця днів своїх...». Печатка, підпис, усе честь по честі — вдома в мене лежить. Добре, думаю, чорт із ним, знявся я в ролі Келлера. Компанія була ідеальна, тож це скрасило.

Минув рік, приходить пакет: «Вас запрошено взяти участь у зйомках фільму «Тарас Бульба». Роль — мсьє Беплан, француз». «Нізащо, — кажу, — французом не буду, у своїх стріляти не буду». «А що ти хочеш?» — знову кричить Бортко. «Козака грати хочу», — кажу. «Який з тебе козак?», — це він. «Який не є, — відповідаю, — але тільки за своїх». «Іди гримуйся сам». Я спускаюся у гримерку. Надягаю на себе такі величезні чудові штани запорозькі, чоботи й пояс, кинджал... Чуб мені зробили гарний. «Все, будеш грати отамана...» — каже і називає одного героя. Чудово! Правда, він там помирає з не дуже хорошими словами, але добре. Виходить пітерська газета, там в інтерв'ю Бортко каже: Боярський грає Мосія Шила. Здивувався, але — добре.

Звичайно, шкода, що за віком не зміг грати Андрія. Дивовижний характер! Це ж як треба кохати жінку, щоб заради неї Батьківщину продати?.. А Бортко б мене взяв на цю роль, казав.

З величезним задоволенням провів літо в Україні на зйомках фільму. У «Бульбі» масовки тисячі півтори — всі зовсім п'яні, гудуть. Спека неймовірна, а вони горілку, сало. Усіх поголили наголо, оселедці причепили. Клас!

Про спів і допінг

— А коли ви заспівали зі сцени?

— Я називаю себе виконавцем пісень. Це взагалі була ще та історія. Ви знаєте, грошей в артистів, як завжди, немає, а всяку роботу не в театрі за всіх часів називали «халтурою». І не тому, що вона робилася погано, ні. Просто це було на додачу до зарплати, поза робочий час, поза театром.

— Алкогольний допінг вам у роботі допомагає?

— Я на роботі ніколи не п'ю. У мене якийсь страх перед горілкою — скільки пішло людей через неї в інше життя. Я дуже питуща людина. У мене щільно поїздки, гастролі, і в такі дні я не можу собі нічого дозволити. Але якщо я знаю — ось у мене «відпочинок», то їду на дачу, розтоплюю лазню, купляю ящик горілки, запрошую друзів. І тоді там я можу відтягнутися — ніхто мене не бачить, не знає, що роблю. Там я можу відпочити.

Про футбол і літературу

— Усі знають, що ви ще той уболівальник.

— Це так. «Зеніт» — чемпіон!.. Звичайно мені телефонують, запитують прогнози. Я так поважно кажу: «Ми, пітерці, поки-а-ажемо...». Уболіваю до хрипоти. Спілкуюся з командою. Вони чудові хлопці.

— Невже нічого, крім футболу, не любите?

— Та багато чого люблю. Читати люблю. Несподівано? Сьогодні все до телевізора прилипли. А в мене смаки дуже жорсткі. Співчуваю глядачам, яким телебачення підносить просто жахливі видовища. Мене запрошують у серіали. Я питаю про сценарій. Кажуть, його ще немає. А кого грати, яка роль? Ну, відповідають, це до кінця ще невідомо, по ходу розберемося. От коли розберетеся, кажу, телефонуйте.

І сучасну літературу я практично перестав читати, тому що не раз потрапляв на марення сивої кобили, втрачати години на це безглуздо. Є перевірена часом література, котра мною ще не освоєна. Я краще буду пізнавати її, ніж витрачати час на те, що люди мало розуміють.

— У вас такий запас вражень, книжку не пишете?

— Ні й не буду. Тому що я раптом з'ясував, що всі артисти — письменники. У кожного артиста вийшла якась книжка. Я краще буду просто жити і спілкуватися з людьми.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

На знімку: шалений Михайло Боярський — весь у пісні.

Фото автора.

Дисциплінарний комітет Прем'єр–ліги оштрафував дев'ять клубів на загальну суму майже у 100 тисяч гривень. З них 30 тисяч припадає на «Кривбас», який у матчах 6—7–го турів чемпіонату України не вивісив прапор з символікою Прем'єр–ліги, а також не розмістив відповідні інформаційні матеріали. Штрафи за подібні порушення накладено також на «Динамо», «Дніпро» та «Арсенал».

Турнірна хроніка

Шахи. Нінбо (Китай). Командний чемпіонат світу. Жінки. 1-й тур. **Україна** — Росія. 2:2 (**Ганна Ушеніна** — Т. Косинцева. 0,5:0,5. **Наталія Жукова** — Н. Косинцева. 0:1. **Інна Гапоненко** — Ковалевська. 1:0. **Наталія Здебська** — Романько. 0,5:0,5). 2-й тур. **Україна** — Китай-1. 3:1 (**Ушеніна** — Гоу Іфань. 0,5:0,5. **Жукова** — Жао Сю. 0,5:0,5. **Гапоненко** — Шен Янг. 1:0. **Марія Музичук** — Ю Венджун. 1:0).

Теніс. Нью-Йорк. Відкритий чемпіонат США. Жіночий турнір серії Великого шлема. Призовий фонд — 9 756 тис. доларів. Перший раунд. **Катерина Бондаренко (Україна) — Ана Іванович (Сербія, 11 сіяна). 2:6, 6:3, 7:6.** Після цієї невдачі колишня перша ракетка світу Ана Іванович вирішила тимчасово піти з тенісу. Таке рішення вона прийняла через кілька годин після поразки від українки. «Мені потрібен якийсь час, щоб набрати форму, стати знову на вірний шлях. Рішення далося мені легко і гадаю, що перерва піде мені на користь», — сказала Іванович.

А наша Катерина пішла далі. Бондаренко-молодша в другому колі перемогла Шенай Пері (США). 6:1, 6:1.

Свій матч проти італійок у рамках Кубка Федерацій у Світовій групі № 1 збірна України проведе у харківському Палаці спорту «Локомотив» 6—7 лютого 2010 року. Таке рішення було прийнято Федерацією тенісу України. Після консультацій з гравцями, тренерами та капітаном команди було вирішено грати на хардовому покритті.

Ну, а чоловіча збірна України свій матч плей-оф за вихід до Світової групи Кубка Девіса проти тенісистів Бельгії проведе вже незабаром, 18—20 вересня, на корті суперника в місті Шарлеруа.

Бокс. Лос-Анджелес (США). Чемпіон світу за версією WBC українець Віталій Кличко провів відкрите тренування перед боєм з американцем Крісом Арреолою. Під час заняття Віталій провів «бій із тінню», пострибав зі скакалкою, а також відпрацював удари по важкій і швидкій грушах.

«Сподіваюся, що 26 вересня буде справжня боротьба. Арреола — дуже сильний боксер, номер один у рейтингу претендентів на титул чемпіона світу. Він хоче забрати в мене титул. Але я не дозволю йому це зробити. Під час тренувань почуваю себе комфортно. Намагаюся досягти найкращої форми до початку поєдинку», —заявив Віталій представникам ЗМІ.

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. 3 вересня. 1-й тур. «Хімволокно» (Могилів) — «Сокіл» (Київ). 4:1 (3:0, 1:1, 0:0). «Юність» (Мінськ) — «Гомель». 3:1 (0:2, 1:1, 0:0). «Німан» (Гродно) —«Металург» (Жлобин). 5:4 (1:2, 2:1, 2:1). «Брест» — «Шинник» (Бобруйськ). 2:3 (1:0, 1:2, 0:0, буліти). «Металург» (Лієпая) — «Керамін» (Мінськ). 3:2 (0:0, 2:1, 0:1, буліти). «Динамо-Юніорс» (Рига) — «Шахтар» (Солігорськ). 1:5 (0:1, 0:3, 1:1).

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАВ Віктор БРАНИЦЬКИЙ

Хоч і не велетень...

Футбол. Сьогодні в Києві на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського о 17.00 розпочнеться відбірний матч ЧС–2010 збірної України з національною командою Андорри.

Суперник прилетів до нашої столиці вчора в обід. А ввечері представники ЗМІ мали змогу спостерігати за відкритим тренуванням андоррців. Наставник збірної Андорри Давид Родріго не зможе задіяти в матчі проти українців кількох провідних гравців. У червневому матчі проти Англії завершили кар'єру в збірній 39-річні футболісти — воротар Кольдо Альварес і оборонець Ентоні Ліма, яких переповнений «Вемблі» проводжав стоячи овацією.

Через дискваліфікацію не гратиме також головна зірка команди Ідельфонс Ліма, що виступає нині за «Беллінцону». 29-річний гравець нині є кращим бомбардиром в історії збірної Андорри з сімома м'ячами. Така само причина не грати й у 24-річного півоборонця Гаві Андорра.

Отже, до Києва прибули: **воротарі** — Госеп Гомес («Ейвісса», Іспанія), Ферран Пол («Сантс», Іспанія); **оборонці** — Горді Ескура («Балагер», Іспанія), Оскар Сонейє, Горді Рубіо, Госеп Айяла (усі — «Санта-Колома»), Емілі Гарсія, Кристіан Мартінес (обоє — «Андорра», Іспанія); **півоборонці** — Марсіо Віейра, Марко Валес (обидва — «Монсон», Іспанія), Женіс Гарсія, Маноло Гіменес (обидва — «Санта-Колома»), Марко Пуйоль («Балагер», Іспанія), Сергі Морено («Алькасар», Іспанія); **нападники** — Даніель Мегіяс, Віктор Морейра (обидва — «Санта-Гулія»), Фернандо Сілва («Бадагос», Іспанія), Жоан Тоскано («Андорра», Іспанія).

Звичайно, Андорра не належить до світових футбольних велетнів, а зовсім навпаки. Показники цього колективу надто скромні. Однак і палиця інколи стріляє, наче рушниця. Ми не збираємося когось залякувати. Але зайвий раз про пильність нагадати варто. Хоч ані Олексій Михайличенко, ані його підопічні жодним чином навіть не натякнули на поблажливе ставлення до команди Андорри. Навпаки, з нашого табору було чути про те, як ретельно там готуються до поєдинку.

У нашій команді в ці дні панувала звичайна робоча атмосфера. Всі здорові і готові вступити в боротьбу. Відомі й ті, хто з свистком і прапорцями обслуговуватимуть зустріч на динамівській арені. Суддівський комітет ФІФА заздалегідь визначив для цього бригаду арбітрів з Латвії, яку очолює Андрій Сіпайло. Допомагатимуть йому Арніс Лемкінс та В'ячеслав Коган, четвертий арбітр — Вадим Директоренко.

Суддівським спостерігачем призначено Володимира Антонова з Молдови, а функції делегата ФІФА виконуватиме Вольф Йоль (Люксембург). Варто зауважити, що збірна України вже перетиналася з Сіпайлом. 2006 року він працював на товариській зустрічі «синьо-жовтих» з командою Азербайджану. Матч, котрий відбувся в Баку, завершився з рахунком 0:0.

На знімку: учора наша збірна ще тренувалася, а сьогодні — в бій.

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

Обговорили важливі питання

Футбол. Учора в Києві в рамках організації чемпіонату Європи з футболу відбулася планова нарада групи експертів УЄФА на чолі з директором Євро-2012 Мартіном Калленом, а також керівниками Місцевих організаційних комітетів в Україні та Польщі — Маркіяном Лубківським та Адамом Олковичем.

Учасники наради обговорили низку важливих адміністративних питань з підготовки та організації турніру — кадрові рішення в Місцевих організаційних комітетах, ситуацію у приймаючих містах, а також стан справ з розміщенням гостей та учасників чемпіонату. Відповідальні за проведення змагань визначили наступні заходи в рамках проекту Євро-2012 на найближчі чотири тижні.

На «Металіст», аеропорт і дороги

Кабінет Міністрів України виділив 173,7 мільйона гривень для підготовки Харківської області до Євро-2012. Про це повідомив заступник голови обласної держадміністрації **Сергій Стороженко.**

— Після доповіді віце-прем'єра Івана Васюника Кабінет Міністрів України ухвалив рішення відкрити фінансування підготовки Харківської області до Євро-2012 у вересні, — розповів Сергій Михайлович. —Йдеться про кошти для будівництва стадіону «Металіст», злітно-посадочної смуги аеродрому і комунальних доріг у Харкові. У вересні на рахунки казначейства має надійти перший транш, зокрема 100 мільйонів гривень на реконструкцію стадіону, 56,7 мільйона на злітну смугу і 17 мільйонів — на дороги.

За його словами, Кабмін також звільнив від сплати мита всі товари і вироби (всього 10 найменувань), що не випускаються в Україні, які були ввезені й використані для оснащення стадіону «Металіст».

Львів з Донецьком співпрацюють

Львівська міська рада співпрацює з донецькими колегами у питаннях сучасного оснащення спортивної арени до Євро-2012. Як повідомив міський голова Львова Андрій Садовий, донецькі фахівці, котрі опікувалися втіленням в життя проекту «Донбас-Арени», допоможуть львів'янам, поділившись досвідом застосування інформаційних технологій. «Ми співпрацюємо у галузі програмного забезпечення», — підтвердив пан Садовий.

Ще раніше директор «Донбас-Арени» Олександр Атаманенко повідомив про готовність його команди допомогти колегам по Євро-2012. «До нас уже приїжджали делегації з Польщі, щоб перейняти досвід. У нас зав'язалися дружні стосунки, і тепер партнери з-за кордону звертаються за порадами. Ми не закриті і для співвітчизників: наша будівельна компанія давала консультації для інших українських міст — зверталися Одеса, Львів, були запити з Києва».

Безсонова завершить кар'єру?

Художня гімнастика. Після закінчення чемпіонату світу в Японії, котрий відбудеться з 7 по 13 вересня, Ганна Безсонова завершить свою кар'єру гімнастки.

Про це заявила в інтерв'ю одному з видань тренер збірної України Альбіна Дерюгіна. «Найвірогідніше, після цієї першості Ганна закінчуватиме спортивну кар'єру. Ми не маємо права їй щось наказувати. Навпаки, вдячні, що вона підтримує збірну».

У «вовків» — новий наставник

Баскетбол. Новим тренером триразового чемпіона України БК «Київ» став Віталій Черній **(на знімку),** який раніше очолював дубль клубу.

— Продовжуємо дотримуватися курсу, яким пішли в середині минулого сезону. Прагнемо створити конкурентоздатний колектив із українських виконавців. Вибір припав саме на кандидатуру Чернія насамперед через те, що нині кістяк нашої команди складають вихованці Віталія Миколайовича: Лукашов, Кравцов, Пустозвонов, Липовий, котрі вже довели свій рівень. Віримо, що і їхньому наставнику цілком до снаги керувати першою командою, — заявив генеральний директор БК «Київ» Віталій Хоменко.

Допомагатимуть Віталію Черню асистенти: Ігор Яценко та В'ячеслав Шаблинський. (В'ячеслав Володимирович також керуватиме дублюючим складом «вовків»). Саме це тренерське тріо вже три тижні готує «Київ» до нового сезону.

До речі, днями до роботи стали гравці, котрі виступали в національній збірній — Олег Салтовець, Денис Лукашов, Максим Пустозвонов і В'ячеслав Кравцов. Також із командою тренується Роман Гуменюк, який повернувся з оренди в рівненському «Пульсарі». Із потенційних новачків нині на перегляді перебуває досвідчений форвард Дмитро Брянцев.

Цей 36-річний нападник колись вважався одним із найкращих гравців України на своїй позиції. Раніше він виступав у київських клубах — ЦСКА, «Денді-Баскет», «Будівельник», маріупольському «Азовмаші», а останній сезон провів у складі рівненського «Пульсара», набираючи в середньому за матч 12,3 очка і роблячи 3,5 підбирання.

Фото з сайту БК «Київ».

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Миколаївської області від 19.03.2009 р. по справі № 5/82/09 визнано банкрутом ТОВ «ІКАР» (ЄДРПОУ 13844722, адреса: 54000, м. Миколаїв, вул. Шевченка, 59) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 19.03.2009 р. по справі № 5/83/09 визнано банкрутом ТОВ «КАЇР-МИКОЛАЇВ» (ЄДРПОУ 31613639, адреса: 54000, м. Миколаїв, вул. Севастопольська, 66-Б) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Цюрику Михайла Вікторовича (ліцензія АВ № 397364 від 08.12.2008 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення, за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карпенка, 2/1, кв. 41.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 24.07.2009 р. у справі № 21/92 Приватне підприємство «РОВ і К» (ЄДРПОУ 36078951, 79000, м. Львів, вул. Дорошенка, 38/2А, п/р 260010415501 в ВАТ «Банк інвестицій та заощаджень» у м. Києві, МФО 380281) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гупало Тараса Вальдемаровича (ліцензія серії АВ № 456603 від 11.06.2009 р., поштова адреса: 79024, м. Львів, вул. Б. Хмельницького, 175/15).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго», ідентифікаційний код 22048622, 10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8.

Оголошення про проведення тендеру щодо закупівлі двох елегазових вимикачів було опубліковане в газеті «Голос України» від 28 березня 2009 року.

Договір про закупівлю буде укладатися на суму 999900 (дев'ятсот дев'яносто дев'ять тисяч дев'ятсот) грн. 20 коп. (з урахуванням ПДВ).

Переможцем визнано товариство з обмеженою відповідальністю «Техком», ідентифікаційний код 23154935, 04205, м. Київ, пр. Оболонський, 26, телефон (044) 456-80-95.

Лозівський міськрайонний суд Харківської області повідомляє, що 24 вересня 2009 року о 10.00 у Лозівському міськрайонному суді Харківської області за адресою: Харківська область, м. Лозова, вул. Орджонікідзе, 9, каб. 9 відбудеться розгляд цивільної справи № 2-492/2009 р. за позовом ВАТ КБ "Надра" до Кочергіна Павла Михайловича, Железняк Світлани Вікторівни про стягнення заборгованості по кредиту. Цим оголошенням викликається на судове засідання відповідач Кочергін Павло Михайлович. При цьому суд наголошує на обов'язок відповідача завчасно повідомити про неможливість з'явитися на судове засідання з поважних причин. Відповідач вправі подати письмову заяву про розгляд справи за його відсутності. Роз'яснюємо, що з моменту опублікування оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час і місце судового засідання, і у випадку його неявки воно може бути проведене за його відсутності.

Суддя М.О. Дегтярчук.

Постановою Господарського суду м. Києва від 17.08.2009 у справі № 44/434-б ТОВ «ТЕРРА ЛАЙТ» (01025, м. Київ, вул. Володимирська 7, оф. 1, код ЄДРПОУ 35894799) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «ПІНАР» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 17.08.2009 у справі № 44/433-б ТОВ «ЛІНКС РЕВЮ» (02232, м. Київ, вул. Милославська, буд. 58, Код ЄДРПОУ 35139557) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ПП «САППОРРО» (02232, м. Київ, вул. Милославська, буд. 58). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом м. Києва винесено постанови про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств: 1). Закрите акціонерне товариство «Укрпроменерго», код ЄДРПОУ 24933430, м. Київ-01011, вул. Чигоріна, 57, п/р № 260031414/980 в АКБ «Легбанк», м. Київ, МФО 300056, справа № 50/300; 2). ТОВ «Техноекспорт», код ЄДРПОУ 32207959, м. Київ — 01023, вул. Л. Первомайського, 11, п/р № 26007010073651/980 в КМФ АКБ «УСБ» у м. Києві, МФО 322012, справа № 50/302. 3). ТОВ «Промислово-комерційна фірма «Енергоресурс», код ЄДРПОУ 25392646, м. Київ — 01024, пров. Чекістів, 10, кв. 70, п/р № 260093012740/643/840/978/980 в АК ЗАТ «Промінвестбанк» у м. Києві, МФО 300012, справа № 28/229-б. Арбітражним керуючим по справі № 50/300 призначений Титаренко М. О., ліцензія АВ № 30731-1 від 01.03.2007 р., м. Київ, вул. Саксаганського, 24, кв. 18; по справі № 50/302 призначений Лецкан В. Л., ліцензія АА № 271494 від 26.10.2005 р., м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42; по справі № 28/229-б призначений Кирик В. К., ліцензія АВ 176297 від 03.11.2005 р., м. Київ, вул. Архітектора Вербицького, 28, кв. 127.

Повідомлення про прийняття загальними зборами акціонерів, що відбулись 28.08.2009 року рішення про ліквідацію Товариства та початок ліквідаційної процедури, встановлення строків повідомлення кредиторів та отримання претензій (заяв) кредиторів)

Закрите акціонерне товариство "Компанія з управління активами та адміністрування пенсійних фондів "НАШІ ІНВЕСТИЦІЇ" (ідентифікаційний код 33940099) на виконання вимог ч.10ст.58 та ч.8ст.59 Господарського кодексу України оголошує про початок ліквідаційної процедури.

Повідомлення про прийняття загальними зборами акціонерів Закритого акціонерного товариства "Компанія з управління активами та адміністрування пенсійних фондів "НАШІ ІНВЕСТИЦІЇ" як органом закритого акціонерного товариства, до виключних повноважень якого віднесено прийняття рішення про ліквідацію акціонерного товариства:

Найменування юридичної особи	Закрите акціонерне товариство "Компанія з управління активами та адміністрування пенсійних фондів "НАШІ ІНВЕСТИЦІЇ"
Ідентифікаційний код юридичної особи	33940099
Місцезнаходження юридичної особи	Київська обл., смт. Коцюбинське, вул Пономарьова, 17
Підстава для прийняття рішення про припинення (ліквідацію) юридичної особи	Протокольне рішення загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства "Компанія з управління активами та адміністрування пенсійних фондів "НАШІ ІНВЕСТИЦІЇ" від 28.08.2009 року
Місце та дата внесення запису про прийняття рішення про припинення (ліквідацію) юридичної особи	Виконавчий комітет Ірпінської міської Ради Київської області, 02.09.09 року.
Дата призначення та відомості про комісію з припинення (ліквідаційну комісію)	Ліквідаційна комісія призначена 28.08.2009 року у складі: Швець Катерина Валеріївна (ІПН:2991604786) - Голова Ліквідаційної комісії, Черних Оксана Петрівна (ІПН: 2941702160-Член Ліквідаційної комісії
Порядок і строк заявлення кредиторами вимог до юридичної особи	Встановити наступний термін повідомлення кредиторів юридичної особи - повідомлення кредиторів Товариства здійснюється Головою Ліквідаційної комісії персонально до 15.09.2009 року. Встановити наступний термін отримання претензій (заяв, повідомлень та таке інше) від кредиторів юридичної особи - до 15.11.2009 року.

Голова Ліквідаційної комісії **Швець К.В.**

ТОВ «Полтава-Капітал» продає нерухоме майно

розташоване на орендованій земельній ділянці Лубенської нафтобази, за адресою: Полтавська область, м. Лубни, вул. Деповська, 8.

Комплекс споруд огороджений бетонним парканом з прохідною, з асфальтовими під'їздами та дорогами:

1. Адміністративний будинок (двоповерхова споруда, площа 326,6 $м^2$);
2. Майстерня (одноповерховий будинок, площа 207,1 $м^2$);
3. Прохідна (двоповерховий будинок, площа 42,4 $м^2$);
4. Складське приміщення (одноповерхова споруда, площею 552,1 $м^2$);
5. Приміщення електростанції (одноповерхова споруда, площею 29,4 $м^2$);
6. Приміщення пожежної частини та насосної (одноповерхова споруда, площею 75,6 $м^2$);
7. Гараж з підсобними приміщеннями (одноповерхова цегляна споруда , площею 536,8 $м^2$);
8. Приміщення насосної операторної (цегляна споруда, площею 91,3 $м^2$);
9. Огорожа з бетонних плит 513,0 м/п.

З пропозиціями звертатися:
м. Полтава, вул. Половка, 62, контактні
тел. (0532) 610-173, 610-153, 610-158.
тел/факс (0532) 610-173

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 15/370-б від 05.08.2009 року визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «СВІТЕКС» (адреса: 03036, м. Київ, проспект Повітрофлотський, 92-Б; ЄДРПОУ 32765758), р/р 26002001304415 в ЗАТ «ОТП БАНК», у м. Києві, МФО 300528, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Юридична компанія «АЛЕКС ВІК», код ЄДРПОУ 35075279, яке знаходиться: 03124, м. Київ, вул. Миколи Василенка, буд. 7-А; р/р 26008301000622 в ВАТ «НК Банк», у м. Києві, МФО 322432.

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

У зв'язку зі змінами, які відбулись
на фінансовому ринку України,
і неможливістю виконання в даних умовах
затвердженого стратегічного плану
кредитна спілка «Фенікс-Черкаси»
запрошує Вас на загальні збори членів спілки,
які відбудуться 05.10.2009 року за адресою:

м. Черкаси, вул. Байди Вишневецького, 17 у приміщенні Черкаського обласного центру підвищення кваліфікації кадрів.

Початок реєстрації учасників з 10:00 до 12:00
Початок загальних зборів — о 12:00.
При собі мати паспорт

Порядок денний:

1. Затвердження порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки «Фенікс-Черкаси».
2. Заслуховування підсумків роботи керівних органів за перші 6 місяців 2009 року.
3. Прийняття короткострокового плану антикризових дій.
4. Затвердження стратегічного плану розвитку кредитної спілки «Фенікс-Черкаси» на 2010 -2012 рік, з урахуванням ситуації, що склалася на фінансовому ринку України.

Збір пропозицій щодо питань порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки проводиться до 21 вересня 2009 року за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 221.

З повагою правління КС «Фенікс-Черкаси»

Господарським судом Харківської області 24 липня 2009 р. порушено провадження по справі № Б-39/154-09 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Тур-Транс", код ЄДРПОУ 32789009; адреса: м. Харків, проспект Тракторобудівників, буд. 140-Б, кв. 75, р/р 260069524 у ФІФ ВАТ СКБ "Дністер", МФО 336923, р/р 2600103968 в АБ "Синтез", МФО 322711.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Долошка Олега Петровича (ліцензія серії АБ № 176240 від 29.08.2005 р., 61022, м. Харків, а/с 4589). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від опублікування оголошення.

Господарським судом Харківської області 24 липня 2009 р. порушено провадження по справі № Б-39/156-09 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Трастком", код ЄДРПОУ 33073856, що знаходиться за адресою: м. Харків, проспект Тракторобудівників, буд. 140-Б, кв. 75, р/р 2600330153 у ВАТ СКБ "Дністер" м. Львова, МФО 325569

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Долошка Олега Петровича (ліцензія серії АБ № 176240 від 29.08.2005 р., 61022, м. Харків, а/с 4589). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від опублікування оголошення.

Господарським судом Харківської області 24 липня 2009 р. порушено провадження по справі № Б-39/149-09 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "Ресурс Плюс", код ЄДРПОУ 33169307, що знаходиться за адресою: м. Харків, проспект Тракторобудівників, буд. 140-Б, кв. 75, р/р 2600331149 у ВАТ СКБ "Дністер" м. Львів, МФО 325569.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Долошка Олега Петровича (ліцензія серії АБ № 176240 від 29.08.2005 р., 61022, м. Харків, а/с 4589). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Херсонської області, Рішенням від 24.07.2008 року по справі № 2/338-ПН-08 ввів процедуру ліквідації ТОВ «Стоматологічна поліклініка», ЄДРПОУ 31711209, місцезнаходження: 74800, м. Каховка, Херсонська область, вул. Леніна, 13.

Заяви від кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення за вищевказаною адресою.

Директор Зайцев Віктор Миколайович.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 06.08.2009 р. порушив провадження в справі № 44/469-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Інфо-Капітал» (01103, м. Київ, вул. Драгомирова, 10/10, к. 61; код ЄДРПОУ 34045620; р/р 26008013621001 в КРУ ВАТ КБ «Надра», МФО 320564).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (03110, м. Київ-110, а/с 151; ліцензія серія АВ № 456329 від 27.01.2009 р.).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою розпорядника майна та Господарського суду м. Києва.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 06.08.2009 р. порушив провадження в справі № 44/470-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Інвард-Карго» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12; код ЄДРПОУ 33406071; р/р 26005002366001 в ВАТ КБ «Надра», м. Київ, МФО 320003). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Капелюшного Ігоря Вікторовича (03037, м. Київ-37, а/с 53; ліцензія серії АБ № 216783 від 01.03.2005 р.). Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою розпорядника майна та Господарського суду м. Києва.

Постановою Господарського суду Львівської області від18.08.2009 року у справі № 8/84 Приватне підприємство «Охорона — ПВІ» (81130, Львівська обл., Пустомитівський р-н, с. Сокільники, вул. Коцюбинського, 8, Код ЄДРПОУ 33488215) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Рудак Тамару Михайлівну (Ліцензія Мінекономіки України АБ № 271561 від 18.11.2005 року, адреса: 79054, м. Львів, вул. Коломийська, буд. 4, кв. 45, Ідентифікаційний номер 1961702326).

Постановою господарського суду Миколаївської області від 11.08.2009 р. по справі № 5/222/09 визнано банкрутом ТОВ «ДІАЛОГ-ТРАНС» (ЄДРПОУ 35890485, адреса: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 46) Постановою господарського суду Миколаївської області від 11.08.2009 р. по справі № 5/223/09 визнано банкрутом ТОВ «Холдингова компанія «ГЛОБАЛ-КАПІТАЛ» (ЄДРПОУ 35918898, адреса: м. Миколаїв, вул. Карла Лібкнехта, 40 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Сорокіна Олексія Олександровича (ліцензія АВ № 347302 від 14.11.2007 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення, за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 71, офіс 309, т. 71-48-09.

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 166 (4666) СУБОТА, 5 ВЕРЕСНЯ 2009

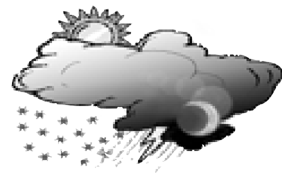

5 вересня у більшості областей України — грозові дощі, місцями сильні зливи, град, шквали. Вітер північно-східний, південно-східний, 5—12 м/с, під час гроз пориви. Температура вночі 9—18°, у Карпатах 3—5 градусів тепла. Вдень 19—26°, на півдні 25—32 градуси.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 ВЕРЕСНЯ

❐ **1569.** У Брюсселі помер нідерландський живописець Пітер Брейгель Старший, або "Мужицький". ❐ **1905.** У Портсмуті (США) підписано мирний договір між Росією і Японією після поразки Росії в російсько-японській війні. ❐ **1906.** Перша масова проща галичан у Святу Землю на чолі з митрополитом Андреєм Шептицьким. ❐ **1918.** У Радянській Росії розпочався червоний терор: ВЧК одержала право розстрілу без суду і слідства. ❐ **1919.** Загинув полководець періоду громадянської війни Василь Чапаєв. ❐ **1939.** Сполучені Штати оголосили про свій нейтралітет у другій світовій війні. ❐ **1967.** В СРСР скасовано ухвалу 1944 року про звинувачення кримських татар у сприянні німецько-фашистським окупантам. ❐ **1990.** У Києві відкрився міжнародний симпозіум, присвячений голоду 1932-33 років.

З УСЬОГО СВІТУ

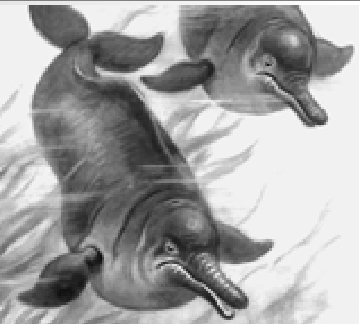

Дельфіни... у Гімалаях

У мешканців річок, забруднених промисловими й іншими відходами, життя нелегке. Проте в такій воді непогано почувається індійський прісноводний дельфін, що по Гангу і його притоках допливає майже до Гімалаїв. Під час вдиху він видає свистячий звук, щось схоже на «су-су». Звідси його місцева назва — «сусук». Тварина сягає завдовжки два з половиною метри. Довгий ніс допомагає дельфінові обстежити дно й відшукати їжу в намулі.

Невгамовний викрадач

Ні дня без вкраденого автомобіля — мабуть, таким девізом вирішив керуватися 20-річний житель Моімента да Бейру, невеликого португальського містечка на півночі країни. Вийшовши з будинку місцевого суду, де відбувався черговий процес за обвинуваченням у викраденні машини, він, побачивши залишене на узбіччі «Рено», відразу ж сів у нього й гайнув. Але й цього разу йому не пощастило. За сто кілометрів від містечка він потрапив в аварію й був затриманий поліцією.

Снайперська точність

Відомо, що під час стрибків з парашутом цінується точність приземлення. На полі позначають коло, і потрапити в центр його вважається честю для будь-якого парашутиста. Цього й прагнув Ларрі Гоулд, роблячи черговий стрибок біля Денвера, що в американському штаті Колорадо. Однак мінливі й норовливі повітряні потоки безжалісно захопили Ларрі, який запекло їм протистояв, кинули кудись в бік, за межі льотного поля, і опустили нещасного парашутиста на величезний стіл, встановлений посередині зеленої галявини. Появу неочікуваного гостя з неба можна було б уважати за гарну прикмету, якби не прикра обставина: Ларрі влучив ногами прямо в... весільний торт.

«Бездомне» село

Одне з найкурйозніших сіл у Європі розташоване на невеликому острові біля східного узбережжя Ірландії. У цьому селі немає... жодного будинку. Все населення живе в декількох десятках старих і непридатних уже для плавання судах, які витягли й закріпили на березі. Звичайно, давно можна було б переселитися у нормальні будинки, але селяни категорично проти. Комфорту буде більше, так, але з унікальністю села доведеться попрощатися. Як і з туристами, які сюди приїжджають...

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

Читачі за штатом

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Прізвисько «Пряник» намертво прилипла до Валентина Пряништикова. Весь у ластовинні, з незмінно доброзичливим виразом обличчя, він справді був чимось схожий на тульський пряник. Родом із Чернігівщини, предки-старовіри втекли сюди від релігійних утисків із глибини Росії при Єлизаветі Петрівні. Батька Валентина кликали Корнілом Івановичем, маму — Варварою Титівною.

Кому довелось сьорбнути всякого, так це Валі. Батько, один з перших комсомольців Добрянки, в голодомор вийшов з партії, перестав платити членські внески. 37-го року цей жест розпачу оцінили в десять років таборів на лісоповалі в Архангельській області. До війни родині «ворога народу» жилося несолодко. З приходом німців — ще гірше. Уже хто-хто, а гітлерівці добре розуміли, з якими ідейними супротивниками розправлялися сталінські чекісти. Повернулися наші. Знову з вогню та в полум'я.

Батько вижив на каторзі. Мабуть, допомогли гени й звичка до важкої селянської праці. Відбув строк. Його розконвоювали, але на батьківщину не відпустили. Приїхати дозволили родині. Нарешті Варварі Титівні й дітям трохи полегшало. Морально. На Півночі багато хто був з таким клеймом.

Двоюрідний брат учився в Київському гірничому технікумі, покликав до себе Валю. Чотири роки у великому місті, потім три — в армії. А далі Валентин Корнілович присвятив своє життя поверненню батьків в рідний край. Одержання житла якось гарантувало будівництво. Пішов електриком у монтажну організацію Чернігова. Жив у гуртожитку поруч із колишнім монастирем, чию будівлю пристосували для потреб філармонії і в'язниці. У кімнаті — два десятки ліжок. Тісніше, ніж у казармі. Валя пригвинтив до залізної спинки лампочку. Примудрявся в цьому безладі читати й писати. Почав повість.

Не буду про достоїнства його прози. Я — особа упереджена. Ще в технікумі зрозумів: якщо комусь із нас призначено письменство, так це Валентину.

Повернувшись із чергового відрядження, Пряништиков не знайшов під ліжком валізи. На подушці лежала повістка. Чи то вихователь гуртожитку «підміг», чи сусіди по кімнаті поскаржилися.

Співробітники МДБ (Міністерства державної безпеки) ретельно розтасували рукопис. Сторінки були поцятковані синім олівцем. Упередженим читачам не сподобалося згадування станції Плесецьк, де батько примусово відбув десять років, а потім жив «добровільно». Не залишили без уваги найневинніші фрази. Та ще й раз у раз питали:

— А тут на що натякаєте?

Закінчилася довга бесіда порадою-побажанням:

— Не забувай, чий ти син, кинь марати папір! Електрикові такі вправи ні до чого.

Ні рукописів, ні валізи не віддали. Дякувати, що відпустили.

Валентин домігся-таки реабілітації батька, перевіз батьків у Чернігів. Одержав квартиру. У старенькому будинку, але окрему. Спробував відновити по пам'яті арештовані рукописи, та кинув. Почав писати знову. Наївну віру батьків Валя вже не розділяв. Вони, пройшовши всі кола пекла, на його весіллі співали старих, перелицьованих з «Ермака» та «Стеньки Разина», комсомольських пісень. Інших не знали.

А читачі його творів стали іншими. Кажу про тих, яким знайомство з рукописами — робота за штатом. Ніколи більше електрикові з провінційного міста Чернігова не зустрічалися люди, що горіли бажанням познайомитися з його розповідями й повістями. Я ж догадувався, що зі столичних літературних журналів рукописи повертають, пробігши очима лише першу сторінку. Валя вважав, що такого бути не може.

Чим міг допомогти другові? У заполярній районці друкував його розповіді. Набрався пристойний стосик вдячної читацької пошти. Коли був у відпустці, відніс повість Пряништикова в поважну київську редакцію. Через місяць забрав негативний відгук. Пролистав рукопис — так і є. На п'ятій, сімнадцятій і двадцять третій сторінках як лежали три мої волосини, так і залишилися.

Валі про свою маленьку хитрість не розповів. Огидно було думати, що зацікавлені читачі рукописів живуть лише в певного роду закладах.

Яків МАХЛІН.

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Пожежа в джунглях

Джунглі й савана ведуть між собою споконвічну боротьбу не на життя, а на смерть. В Африці ледве не всюди вчені знаходять сліди того, що величезні ділянки землі переходили «з рук у руки», то заростаючи вологими непрохідними лісами, то знову перетворюючись на неозорі трав'янисті степи, які лише подекуди поцятковані величезними, але самотніми деревами. «Союзником» савани в цьому двобої, як вважалося, була лісова пожежа.

Однак дослідження вчених показали: з'ясовується — вогонь міг грати подвійну роль у змаганні джунглів і савани. Все, мабуть, залежить від того, коли почалася пожежа. Якщо, як вважають фахівці, загоряння сталося відразу після закінчення сезону дощів, то воно було навіть «на руку» лісу: він міг позбутися зайвої густоти, що затінює молоді пагони, від стовбурів полеглих гігантів, що занадто довго розкладаються. Крім того, він одержував із попелу багато необхідних речовин й бурхливо розростався.

Але варто лісовій пожежі вибухнути в будь-який інший час, і вона стає помічником трав'янистої савани, яка уже нізащо не віддасть завойованої нею території, глушачи пагони дерев, поки вони ще молоді.

Хто ви — «жайворонок» чи «сова»?

ТЕСТ

Фахівці, перевіряючи різні групи людей, дійшли висновку, що всі вони поділяються приблизно так: «жайворонків» — 20—25%, «сов» — 30—40%, інші — «голуби» або аритміки.

За даними психологів, люди типу «сови» менше за інших піддані дезорієнтації й паніці, їм властиві якості, необхідні людям критичних професій, — космонавтам, льотчикам, пожежним, саперам. Є дані, що «сови» частіше страждають виразкою шлунка, гіпертонією, стенокардією. Інфаркти міокарда в «сов» трапляються частіше, ніж у «жайворонків» у півтора разу.

Відповівши на запитання тесту, ви зможете визначити свою належність до одного з вище перерахованих типів.

1. Чи важко вам вставати рано вранці?
а) так, майже завжди — 3 очка;
б) іноді — 2;
в) вкрай рідко — 0.

2. У який час ви волієте лягати спати?
а) після години ночі — 3 очка;
б) з 23.30 до 1 години ночі — 2;
в) з 22.00 до 23.30 — 1;
г) до 22 години — 0.

3. Який сніданок ви бажаєте?
а) ситний — 3 очка;
б) менш ситний — 2;
в) досить одного вареного яйця або бутерброда — 1;
г) досить чашки чаю або кава — 0.

4. У який час відбуваються сварки або неприємності вдома чи на роботі?
а) у першій половині дня — 1 очко;
б) у другій половині — 0.

5. Від чого ви могли б легко відмовитися?
а) від ранкового чаю або кави — 2 очка;
б) від вечірнього чаю — 0.

6. Чи легко під час відпустки порушуєте звички, пов'язані з прийомом їжі?
а) дуже легко — 0 очка;
б) досить легко — 1;
в) важко — 2;
г) без змін — 3.

7. З ранку вас чекають важливі справи. Наскільки раніше ляжете спати?
а) більш ніж на 2 години — 3 очка;
б) на 1—2 години — 2;
в) менш ніж на годину — 1;
г) як завжди — 0.

8. Чи точно ви можете оцінити проміжок часу, що дорівнює хвилині? Попросіть кого-небудь допомогти вам. Відрізок часу виявився:
а) менше хвилини — 0 очка;
б) більше хвилини — 2.

Тепер підрахуйте суму балів.

До 7 балів. Ви — «жайворонок». Легко піднімається з першими півнями, сповнені енергії, планів. Найсприятливіша для вас перша половина дня. Тому всі складні й важливі справи плануйте на цей час доби.

8—13 балів. Ви — аритмік, час від часу впадаєте то в одну, то в іншу крайність. Багато в чому це залежить від вашого настрою й стану здоров'я. Зовнішні чинники також відіграють важливу роль. Вам доводиться міняти свої плани протягом дня, що накладає відбиток на взаємини з оточуючими.

14—20 балів. Ви — яскраво виражена «сова». Якщо вранці вам важко зосередитися на якій-небудь роботі, залишіть її, займіться приємнішими справами. До невирішених проблемам поверніться пізніше, коли у вечірні годин, як зазвичай, прийде до вас натхнення, і ви відчуєте легкість думки й надлишок енергії.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера Валентина ПИСАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1654

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

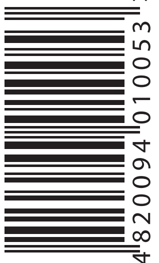

4 820094 010053 >